

בעניין:

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרח' הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314

המבקש;

- נ ג ד -

1. רשת מדיה בע"מ, ח.פ. 511677957

2. רביב דרוקר, ת.ז. 027896067

ע"י ב"כ זאב ליאונד ואח'
ממשרד זאב ליאונד ושות'
מרח' יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט ת.ד. 29765 תל אביב
טל': 03-5170081; פקס': 03-5170885

3. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 03-3924600; פקס': 03-5163093

4. עזבון המנוח שעה סגל ז"ל באמצעות אלמנתו, גב'
שרה סגל

מרח' הרצוג 28, אזור

המשיבים;

תגובה לתשובות לבקשה לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד

מיום 25.2.2021

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 3.3.2021 מתכבד המבקש להגיש את תגובתו לתשובות שהגישו המשיבים 1-3 לבקשה לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 25.2.2021.

ראשית, ולמען הסר ספק, יבהיר המבקש כי הוא מתנגד שבית המשפט הנכבד יצפה בהקלטת חקירתו של מר שעה סגל ז"ל.

מר שיעה סגל ז"ל נחקר במשטרה כחלק מהחקירות שהתנהלו בעניינו של המבקש.

נוכח פטירתו המצערת של מר סגל ז"ל, הרי שדיני הראיות אינם מאפשרים את הגשת חקירתו של מר סגל ז"ל לבית המשפט הנכבד במסגרת ההליך.

הגשת הקלטת החקירה לצורך הכרעה בבקשתו של מר דרוקר, תהווה הלכה למעשה עקיפה של דיני הראיות וחשיפת המותב הנכבד, שדן בהליך העיקרי, לחקירה שלעולם לא תוכל להיות מוגשת במסגרת ההליך כראיה קבילה, ובכלל.

המבקש מתנגד באופן עקרוני ומוחלט לכל פרסום של כל ראייה, קבילה או לא קבילה, יהא תוכנה אשר יהא. קבלת הבקשה עלולה להוות מעין היתר לפרסום תיעודי חקירה ותמלילים של עדויות נוספות בתקשורת, שיפורסמו במקביל להליך המשפטי וללא כל בקרה שיפוטית. המשמעות היא המשך ניהול משפט מקביל בתקשורת, אשר פוגע באופן מובהק בזכותו של המבקש להליך הוגן, בניגוד לתכלית החוק ולפסיקת בית המשפט העליון.

יצוין כי התנגדותו של המבקש לכך שהמותב הנכבד יצפה בתיעוד החקירה של חקירת מר סגל ז"ל, היא התנגדות עקרונית ורחבה ואין בעצם הצפייה של מותב נכבד זה בתיעוד המדובר כדי לשנות משיקולי המדיניות העומדים ביסוד התנגדות המבקש.

ככל שבית המשפט הנכבד לא יקבל את עמדת המבקש, ויהיה מעוניין לצפות בתיעוד החזותי של חקירת מר סגל ז"ל, מתבקש בית המשפט הנכבד להעניק שהות למבקש להשיג על החלטה זו בטרם יצפה המותב הנכבד בתיעוד החזותי.

לגופם של דברים, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו מיום 25.2.2021, לקבוע כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 חל על בקשתו של מר דרוקר, ולדחות את הבקשה של דרוקר לפרסם את חקירתו של מר שיעה סגל ז"ל.

ואלה נימוקי התגובה :

1. דומה כי אין מחלוקת בין המבקש לבין המשיבים כולם כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) חל על בקשתו של מר דרוקר לפרסם את התיעוד החזותי של חקירת מר שיעה סגל ז"ל. ובלשון המשיבה 3 :

"בכל הנוגע לתחולת סעיף 13 לחוק המשיבה 3 מסכימה כי הסעיף לא חל רק על חקירת חשודים אלא גם על חקירת עדים שלא נחקרו באזהרה" (סעיף 5 לתשובת המשיבה).

2. הדברים, כאמור, נקבעו במפורש בחוק, וכן על ידי בית המשפט העליון¹ ובהנחיית פרקליט המדינה.²

¹ בש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007).

² בסעיף 12 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.22 "איסור פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה", מחודש אפריל 2017 נקבע במפורש כי: "אשר לפרסום תיעוד של חקירת עד שאינו חשוד, הרי שגם פרסומו של תיעוד זה כלול באיסור: אומנם החוק ככלל עוסק בחקירת חשודים, ואולם סעיף 13 לחוק הוא סעיף מיוחד. בניגוד לכל שאר סעיפי החוק העוסקים במפורש ב"חקירת חשוד", סעיף

3. בנסיבות אלה, וכפי שציינה המשיבה 3 בתשובתה "נקודת המוצא צריכה להיות דחיית בקשות להיתר פרסום חזותי או קולי מתוך חדרי חקירות, בהתאם לאיסור הפלילי שנקבע בסעיף 13 לחוק" (סעיף 7 לתשובת המשיבה 3).

4. הדברים נקבעו לא אחת על ידי בית המשפט העליון. כך למשל, נאמרו הדברים בבש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007):

"... על בית המשפט לשוות לנגדו כי הכלל שקבע המחוקק לעניין זה הינו באיסור הפרסום, וכי התרתו אמורה להיות מסווגת כחריג לכלל".

5. כדי לשנות מהכלל "על מבקש ההיתר לשכנע כי מתקיימות נסיבות מיוחדות ואינטרס משמעותי המצדיקים חריגה מהכלל" (ע"פ 2476/15 רשות השידור (בפירוק) נ' מדינת ישראל (נבו, 5.4.2016)).

6. בענייננו, כפי שנראה להלן, דרוקר לא עמד בנטל להוכיח כי מתקיימות נסיבות מיוחדות וכי ישנו אינטרס משמעותי המצדיקים חריגה מהכלל; וממילא כלל השיקולים המנויים בפסיקה ובהנחיית פרקליט המדינה מובילים למסקנה אחת ויחידה – אין להתיר את פרסום התיעוד החזותי של חקירת מר סגל ז"ל.

7. ראשית, מר דרוקר הצהיר בריש גלי כי הוא מעוניין לקיים בעצמו משפט טלוויזיוני שבו ייחרץ גורלו של המבקש.

8. כך ביום 21.5.2020, שלושה ימים לפני דיון ההקראה בהליך שבכותרת, שידר מר דרוקר פרק בתוכנית "המקור" אותה הוא מוביל. את הפרק כינה דרוקר "משפט פומבי".

9. במסגרת פרק זה, ראין דרוקר בין היתר, שלושה עדי תביעה שעתידים להעיד בהליך שבכותרת: דב גיל-הר, אבי אלקלעי, ועו"ד חיים גרון.

10. במהלך התוכנית שודרו ראיונות עם אותם עדי תביעה, שהתייחסו לנושאים עליהם נשאלו במסגרת חקירתם המשטרה. עדים אלה אף עומתו עם גרסאות של עדים אחרים, הוצגו בפניהם הקלטות וחומרי חקירה שונים והם נדרשו להשיב על שאלות שנוגעות לחומרי חקירה אלה.

11. זיהום ושיבוש לשמו. ונזכיר, על כל אלה ועוד עמדנו במסגרת הבקשה המקדמית להגנה מן הצדק שהוגשה זה מכבר.

12. דרוקר ביצע וממשיך לבצע משפט שדה נגד המבקש ויתר הנאשמים בתיק. דרוקר גם מודה במפורש שהוא מזוהם את המשפט, ומבקש להחליף את המשפט שמתנהל בפני המותב הנכבד במשפט תקשורתי – כשהוא התובע, השופט והתליין.

13. כאשר נשאל מספר ימים לאחר שידור "המשפט הפומבי" שערך מדוע הוא מפרסם הדלפות מתוך חדרי

13 אוסר בפרסום תעוד של "חקירה" גרידא. מונח זה מוגדר בסעיף 1 וכולל כל "תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר". גם מבחינת הרציונל של האיסור (הגנת הפרטיות וכבוד האדם), יש טעם בהגנה גם על תעוד חקירת עד שאינו חשוד. עמדה זו התקבלה גם על ידי בית המשפט העליון בעניין זדורוב וכן בפסה"ד בעניין פיזם".

החקירה, הסביר דרוקר כי ברצונו לשכנע את עד המדינה פילבר "לומר את האמת", לשיטתו. כך תועדו הדברים בתכנית הרדיו של יעל דן ששודרה בגלי צה"ל ביום 24.5.2020 :

"דן: אז אתה מנסה לחזק את מומו פילבר? זו התכלית? לחזק אותו?"

דרוקר: אני רוצה לחזק אותו כדי שיבחר להגיד את האמת...

דן: זה שיבוש הליכי משפט. יגידו לך שזה שיבוש הליכי משפט...

דרוקר: יכולים להגיד".

14. "יכולים להגיד".
15. כך מגיב דרוקר כשמתריעים בפניו שההתנהלות שלו – פרסום עדויות של עדי תביעה – עולה כדי שיבוש מהלכי משפט.
16. "יכולים להגיד". כך מגיב דרוקר כאשר מייחסים לו שיבוש מהלכי משפט ורצון מכוון לזהם את ההליך שבכותרת.
17. דרוקר חרט על דגלו את זיהום ההליך נגד המבקש ואת "הרשעתו" בתקשורת, ועכשיו הוא מרהיב עוז לפנות לבית המשפט הנכבד כדי לקבל "הכשר" להמשך התנהלותו הפסולה והחמורה.
18. דרוקר לא מסתפק עוד בזיהום ההליך באמצעות פרסום הדלפות בתקשורת, ועתה הוא מבקש לחשוף את המותב הנכבד באופן ישיר לראיות בלתי קבילות שלא ניתן להגיש אותן במסגרת ההליך המתנהל נגד המבקש.
19. דרוקר הגדיל לעשות כאשר פרסם חלקים מהתיעוד החזותי של חקירת מר סגל ז"ל בניגוד להוראות סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) ומבלי שקיבל היתר כדין לעשות כן. די בהתנהלות זו כדי לדחות את בקשתו על אתר.
20. בנסיבות אלה, אין ליתן הכשר לפעילותו השיטתית והפסולה של דרוקר לזהם את משפטו של המבקש, ולבצע למבקש וליתר הנאשמים משפט שדה בתקשורת.
21. גם יתר השיקולים המנויים בהנחיית פרקליט המדינה מובילים למסקנה שיש לדחות את הבקשה של דרוקר.
22. ההליך שבכותרת נמצא בשלבים מקדמיים, כאשר טרם החלו דיוני ההוכחות בתיק, ובית המשפט הנכבד טרם נחשף לראיות התביעה (וההגנה).
23. בית המשפט העליון פסק, פעם אחר פעם, כי "יש לתת את הדעת לשלב הדיוני בו מצוי ההליך המשפטי. ככל שמדובר בשלב מוקדם יותר, כך תיטה הכף לעבר איסור פרסום החקירה, מחשש להשפעה על ניהולו התקין של המשפט וטוהר ההליך" (ע"פ 2476/15 רשות השידור (בפירוק) נ' מדינת ישראל (נבו), 5.4.2016).

24. כפי שקבע בית המשפט העליון, בשלב כה מקדמי של ההליך אין להתיר פרסומם של חומרי חקירה, שכן יש חשש כי הפרסום יוביל לזיהום ההליך המשפטי. כך באו לידי ביטוי הדברים בהחלטתו של בית המשפט העליון בע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן, פ"ד סג(1) 481 (2009) (להלן: עניין תורג'מן), שם המדינה התנגדה לפרסום עדויות בשל השלב ההתחלתי בו התבקש הפרסום:

"אין נעלמים ממני, כמובן, שיקולי התביעה שמנתה חברתי באשר לחשש מהשפעה על עדים, הירתעות עדים ועוד. אל יישכח מאיתנו כי תפקיד המשטרה והתביעה הוא להעמיד עבריין לדין, ואינטרס הציבור הוא שלא לסרסן. שיקול חשוב בעניין זה הוא עיתוי הפרסום. בהחלטות בתי המשפט המחוזיים שהובאו לידיעתנו, ניתן לשיקול זה- בעיקר בטרם הוגשו החקירות כראיות ולעתים גם בהמתנה להכרעת דין... בתי המשפט נטו פחות לפרסם בטרם הוגשו הראיות, נטו יותר לפרסום כשהמשפט הסתיים או קרב לסיומו, או כשניתנה הסכמת הנחקר" (שם, פסקה י לפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין).

25. גם בבש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007) הטעים בית המשפט העליון, כי ככלל, יאסר איסור פרסום של חומרי חקירה בשלבים מקדמיים של ההליך בשל החשש מזיהום ההליך והשפעה על עדותם של עדים שטרם העידו:

"ככל שהליכים אלה מצויים בשלביהם המוקדמים וטרם שמיעת העדויות, כך תיטה הכף לעבר איסור פרסום חומר החקירה המתועד חזותית (גם אם הנחקר אינו מתנגד לפרסום). זאת, מתוך ההשפעה העלולה להיוודע לפרסום וחשיפה שכאלה על ניהולו התקין של המשפט ועל עדים שטרם העידו".

26. פרסום עדויות עוד בטרם הסתיים ההליך המשפטי ואפילו טרם נחשף בית המשפט הנכבד לראיות קבילות עשוי לזוהם את ההליך ולפגוע בתקינותו. הדברים נקבעו במפורש גם בהנחיית פרקליט המדינה (סעיף 18(ד)):

"פרסום תיעוד של חקירה עלול גם לפגוע בהליך המשפטי – הן במשפט של החשוד שחקירתו פורסמה והן בהליכים משפטיים אחרים. כך למשל, פרסום התיעוד עלול להשפיע על עדים שטרם העידו, בעקבות הצגה פומבית של ראיות בטרם הגשתן לבית המשפט על פי דיני הראיות, או בעקבות הצגת ראיות שהגשתן נמנעה (למשל, כשהתנגדות להגשתן התקבלה מסיבה כלשהי, כגון אי עמידה בתנאי הקבילות הטכנית). ראיות כאלה עלולות להגיע לידיעת בית המשפט בדרך עקיפה, לפגוע בטוהר ההליך השיפוטי או ליצור מראית עין של השפעה כזו. זאת ועוד, בפרסום קטע מתיעוד חקירה מובאת בפני הציבור פיסה מאוסף הראיות, שראיות אחרות – במקום אחר בחקירת אותו חשוד או בחקירות אחרות – עשויות להפריכה או להאירה באור שונה. בנוסף, פרסום קטע קטן מהחקירה עלול, במקום לממש את זכות הציבור לדעת, להטעות את הציבור, ולפגוע באמונו בבית המשפט אם הכרעתו תהיה שונה מהרושם שיצר הפרסום מהחקירה. ועוד, פרסום קטעים מחקירה – שיובאו בדרך כלל לידיעת התקשורת על ידי צד מעוניין – עלול להביא ל'משפט בתקשורת', בניגוד להליך המשפטי התקין של בחינת כלל הראיות בבית המשפט הפתוח לעיון הציבור. התוצאה

עלולה להיות פגיעה בהליך המשפטי ובאמון הציבור בבית המשפט".

27. בענייננו, בית המשפט הנכבד עשוי להיחשף לראיות בלתי קבילות לא רק בדרך עקיפה, כפי שחשש פרקליט המדינה בהנחייתו, אלא בדרך ישירה – כאשר דרוקר מבקש להציג לבית המשפט את התיעוד החזותי של חקירת סגל ז"ל, שאין חולק כי לעולם לא תוכל להיות קבילה במסגרת ההליך.

28. זאת ועוד, ישנו חשש של ממש שפרסום חומרים מחדרי החקירה, ובכלל זה חקירתו של מר סגל ז"ל, ישפיעו על עדותם של כל העדים שצפויים להעיד במשפט שכן הם ייחשפו בתקשורת לעדויות שלעולם לא יוכלו להיות מוגשות במשפט.

29. הותרת פרסום חקירתו של מר סגל ז"ל תוביל אף לאפקט מצנן כפול (אליו התייחסה כבוד השופטת פרוקצ'יה בעניין **תורג'מן**, בפסקה 13 להחלטתה):

(א) ראשית, פרסום התיעוד החזותי של חקירת מר שעה סגל ז"ל עשוי להרתיע את העדים שצפויים להעיד במסגרת הליך זה, וליצור בקרבם חשש כי גם חקירותיהם עשויות להתפרסם באופן פומבי. ייתכן אף שעדים אלה יחששו כי פרסום חקירתם ייעשה בניסיון להשפיע על הדברים שיאמרו בין כותלי בית המשפט – בדומה ל"איום" המרומז של דרוקר ביחס לעדותו של עד המדינה פילבר.

ודוק; חלק ניכר מהעדויות שנגבו בקשר להליך שבכותרת תועדו בתיעוד חזותי וקולי. המשמעות של קבלת הבקשה של דרוקר, היא שכל העדים יחששו מעתה כי גם חקירותיהם עשויות להתפרסם באחד הימים בתקשורת – כאשר מרבית חקירותיהם של העדים בהליך לא היו סטריליות, לשון המעטה. עדים רבים נחקרו כאשר היו במעצר ימים ארוכים; ישנם כאלה שסבלו ממחסור חמור בשינה ומחוליים שונים; ועל עדים אחרים הופעלו לחצים אדירים כדי שישנו מעדותם ועוד ועוד מחזות קשים ומרתיעים.

עדים שיחששו מפרסום התיעוד החזותי של חקירתם, עשויים לשנות מהעדויות שהתכוונו למסור במסגרת ההליך, ובכך יעוות המשפט ולא יתאפשר למבקש לנהל הליך הוגן;

(ב) שנית, כפי שציינה הפסיקה לא אחת, התרת פרסום התיעוד החזותי של נחקרים תוביל ל"אפקט מצנן" על נחקרים עתידיים, שיימנעו משיתוף פעולה עם הליכי החקירה עקב החשיפה האפשרית שלהם בתקשורת.

30. שיקול נוסף מתייחס לפגיעה בפרטיותו של מר סגל ז"ל. הסכמתה של אלמנתו אינה משנה מעניין זה ואין בכך כדי להוביל לקבלת הבקשה, הן בשל כלל השיקולים שפורטו לעיל והן בשל כך שמר סגל ז"ל לא נתן את הסכמתו לשידור התיעוד החזותי של חקירתו בחייו ולדאבון הלב עתה לא ניתן לשאול אותו שאלה זו. **הפסיקה קבעה לא אחת כי הזכות לפרטיות אינה עוברת בירושה, ויורשיו של נפטר לא זכאים לוותר על זכותו של הנפטר לפרטיות.**

31. כך למשל, נקבע בה"פ (שלום ת"א) 29490-05-12 **עייזבון פלונית ז"ל נ' ד"ר פרידה פלדמן-קופלר** (נבו, 31.10.2012): **"זכותו של אדם לפרטיות הינה 'זכות אישית'. זו איננה 'זכות רכושית'. לכן גם לא נכללת זכות זו במסגרת העייזבון ולא עוברת לבעלות היורשים. הזכות לפרטיות נותרת זכותו של הנפטר"** (שם, פסקה 10).

32. עוד ראו: תלה"מ (משפחה ירושלים) 22033-11-16 א.פ מנהל עיזבון המנוחה ב.ב.ק ז"ל נ' מ.ק (נבו), 26.5.2019, בפסקה 8.

33. בשולי הדברים, אך לא בשולי חשיבותם, יש לתמוה על עמדת המדינה שמשאירה את בקשת דרוקר לשיקול דעת בית המשפט הנכבד, כאשר באופן תדיר – למעט בהליך שבכותרת – היא מתנגדת לבקשות מסוג זה.

34. מדובר בהמשך ישיר לאוזלת ידה של המשיבה 3 ביחס לטיפול במבול ההדלפות הלא חוקיות של חומרי חקירה ופרסומן בתקשורת. בהקשר זה יצוין כי המבקש פנה בזמן אמת אל המשיבה 3 ואל היועץ המשפטי לממשלה בדרישה למנוע פרסום הדלפות אסורות, בהתאם להוראות החוק, אך פניות אלו נותרו ללא מענה.

35. עוד בטרם פורסם הפרק של תוכנית "המקור" בו התראיינו עדי תביעה, התריעו המבקש ויתר הנאשמים בפני היועץ המשפטי לממשלה מפני הפגיעה הקשה בזכויותיהם היסודיות ככל שישודר אותו "משפט פומבי".

36. אלא שהיועץ המשפטי לממשלה והמשיבה 3 בחרו לשבת על המדוכה ולא לעשות דבר כדי לעצור את זיהומו הקשה של ההליך שבכותרת; ובכך למעשה איפשרו את שידורו של הפרק ואת זיהומו של ההליך.

37. גם לאחר מעשה, כאשר היה ברור כי חומרים מחדרי החקירות הודלפו של כדין על ידי גורמים מרשויות האכיפה, המשיכו נציגי המשיבה 3 לשבת ללא מעש וסירבו לחקור את ההדלפות הפסולות.

38. בית המשפט העליון ביקר בחריפות התנהלות זו בבג"ץ 3917/20 אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה (נבו, 5.11.2020):

"אכן, מחד גיסא, רואה היועץ המשפטי לממשלה 'בחומרה רבה', כלשונו, מסירת מידע האסור בגילוי; אך מאידך גיסא, חקירה אין, אין מי שנותן את הדין, ורעה חולה זו של 'הדלפות' פושה במקומותינו. בנסיבות העניין שעל הפרק, דעתי כדעתו של חברי, השופט ג' קרא, על סמך נימוקיו, כי דינה של העתירה להידחות. חקירת אילן ישועה, שהוא אינו עובד מדינה, והוא, לדעת העותרים, 'החשוד המיידי', לא תוכל כנראה לבסס אישום בפלילים. ברם, במבט צופה פני עתיד, שומה להתריע, שלא תהא אותה 'חומרה רבה' שב'מסירת מידע האסור בגילוי', שהפל תמימי-דעים לגביה, מס-שפתיים בלבד: צריך לעשות מעשה".

39. גם בעת הזו, לאחר שדרוקר פנה בבקשה לפרסם את חקירתו של מר סגל ז"ל, פנה המבקש מספר פעמים למשיבה 3 והיועץ המשפטי לממשלה, בדרישה שימנעו את הפרסום. עד כה היועץ המשפטי לממשלה בחר שלא לעשות דבר, ולא למנוע את הפרסום, ובכך נתן יד להמשך זיהום ההליך.

עותק הפניות המדוברות מצ"ב כנספח א';

40. הותרת הבקשה לשיקול דעת בית המשפט הנכבד עתה מהווה המשך ישיר של "מס השפתיים" שהוא מנת חלקה של המשיבה 3 בכל הקשור להליכים הפליליים המתנהלים בעניינו של המבקש.

41. המשיבה 3 גוררת רגליים, ולא "עושה מעשה" כלשהו, למרות הוראותיו הברורות של הדין ושל בית המשפט

הנכבד.

42. במקום לומר ברורות בתגובתה שהבקשה מהווה ניסיון פסול להעביר את משפט המבקש מבית המשפט לאמצעי התקשורת; במקום להודיע בתגובתה שנפתחה חקירה שמטרתה לאתר את מדליף חקירתו של מר סגל ז"ל; ובמקום להתייבץ ולהתנגד לכל ניסיון לזהם את ההליך ולפגוע בטוהר ההליך השיפוטי – בוחרת המשיבה 3 למלא פיה מים, ולהותיר את הבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

43. העובדה כי דווקא בהליך שבכותרת מותירה המשיבה 3 את הבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, מעלה חשש כבד כי עמדתה אינה עניינית וכי נוח למשיבה 3 שההליך מתנהל בתקשורת ולא בפני בית המשפט הנכבד.

44. מדובר בהתנהלות מצערת, והדברים נאמרים בלשון המעטה.

45. לסיכום תגובתנו נצטט את קביעתו של בית המשפט העליון, כבוד השופטת ארבל (כתוארה אז), בבש"פ 6516/09 ידיעות אחרונות נ' מדינת ישראל (נבו, 1.10.2009) שכמו נכתבו על ענייננו:

"הפרסום עלול לזהם את העדויות ולהשפיע על דרך מסירתן, אך הוא גם עלול לחשוף את העדים ללחצים שונים. בנוסף, מתעורר חשש מפני ניהול בפועל של ההליך בזירה התקשורתית ולא בין כתלי בית המשפט, דבר שישים לאל את ההליך הפלילי ואת מטרותיו.

...

במצב דברים זה אני סבורה גם כי יש ליתן משקל קל בלבד לעובדה שהנידונים כולם נתנו את הסכמתם לפרסום ולהתחייבות העוררת שלא לפרסם קטעים שיהיה בהם כדי לפגוע במשפחת הנרצחת.

...

שיקול משמעותי נוסף, גם אם לא מנותק מקודמו, נוגע לחשש מ'נדידה' של זירת ההכרעה מאולם בית המשפט אל הזירה התקשורתית (עניין ליאור דקל, בפסקה 44; ע"א 7759/01 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' משרד המשפטים, מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 150, 165 (2004); בג"ץ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה (לא פורסם, 26.2.08) פסקאות 64 – 67 לפסק דינו של השופט לוי). כך, תחת שהמשפט יוכרע בין כותלי בית המשפט בהליך המתנהל על-פי כללים מוגדרים וידועים של פרוצדורה וראיות, תוך שמירת זכויותיהם של הצדדים, יועתק הוא אל דפי העיתונים, אל מסכי הטלוויזיה ואל אתרי האינטרנט, שם יידון לעיתים במנותק ממכלול העובדות, במנותק מכללים מחייבים, בזירה פרוצה לכל. ואבהיר: אמצעי תקשורת אלה יש להם תפקיד חשוב ביותר בחברה דמוקרטית. לסיקורם של הליכי משפט, במגבלות שמטיל החוק – ולצערי לעיתים לא מכובדות – יש תרומה ציבורית ניכרת בהבאת המידע אל האזרח, במתן האפשרות לו לגבש את עמדותיו ודעותיו על בסיס המידע שיוצג לו ובביסוס אמון הציבור במערכות האכיפה. יחד עם זאת, מהסיבות שמניתי אני סבורה כי יש לקבל את המצב בו מתנהל המשפט 'במקביל' באמצעי התקשורת, עת שעניינו

של הנאשם מתברר בבית המשפט (שם, סעיפים 7, 11 ו-13).

46. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו ולדחות את בקשת דרוקר לפרסם את התיעוד החזותי של חקירת מר סגל ז"ל ולא ליתן הכשר לפרסום הדלפות לא חוקיות ול"נדידה" של זירת ההכרעה מאולם בית המשפט אל הזירה התקשורתית".

עמית חדד, עו"ד

ב"כ המבקש

נספח א'

HAR

LAW FIRM

Amit Hadad, Adv.
Ariel Roth, Adv.
Ori Shenhar, Adv.
Benzi (Barouch) Liberman, Adv.
Hanoch Ehrlich, Adv.
Tamar Heimowitz-Richter, Adv.
Shay Ben-Nathan, Adv.
Eliyahu Weiss, Adv.
Eyal Sternberg, Adv.
Oded Shahar, Adv.
Nechami Mizlish-Volk, Adv.
Noa Milstein, Adv.
Eldad Tsabari, Adv.
Orit Meizlik, Adv.
Maayan Rossmann, Adv.
Ye'ela Tsafraui, Adv.
Avichai Yehosef, Adv.
Or Peled, Adv.
Yair Leshem, Adv.
Ran Magar, Adv.
Maya Nouri Shaked, Adv.
Michal Goffer Daphne, Adv.
Efrat Doroni, Adv.
Rona Wolak, Adv.

26 פברואר 2021

עמית חדד, עורך דין
אריאל רוט, עורך דין
אורי שנהר, עורך דין
בנצי (ברוך) ליברמן, עורך דין
חנוך ארליך, עורך דין
תמר חיימוביץ-ריכטר, עורכת דין
שי בן-נתן, עורך דין
אליהו וייס, עורך דין
אייל שטרנברג, עורך דין
עודד שחר, עורך דין
נחמי מייזליש-וולק, עורכת דין
נועה מילשטיין, עורכת דין
אלדד צברי, עורך דין
אורית מייזליק, עורכת דין
מעין רוסמן, עורכת דין
יעלה צפלאוי, עורכת דין
אביחי יהוסף, עורך דין
אור פלד, עורכת דין
יאיר לשם, עורך דין
רן מגיר, עורך דין
מאיה נורי שקד, עורכת דין
מיכל גפר דפנה, עורכת דין
אפרת דורוני, עורכת דין
רונה וולק, עורכת דין

לכבוד

ד"ר אביחי מנדלבליט, עו"ד

היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים

צלחא א-דין 29, ירושלים

מסירה אישית

הנדון: בקשה לעצירת הפרסום ולפתיחה בחקירה פלילית לנוכח הדלפות בלתי חוקיות של חומרי חקירה

מרשי, ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, מילא את ידי לפנות אליך בדברים כדלקמן:

1. ביום 24.2.2021 הגיש רביב דרוקר בקשה לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-

2002 לבית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 67104-01-20. במסגרת בקשתו עתר דרוקר לכך שבית המשפט יתיר לו לפרסם הדלפה אסורה ופסולה – תיעוד קולי וחזותי של חקירת מר שעה סגל ז"ל.

עותק מהבקשה מצ"ב כנספח 1;

2. בית המשפט קבע בהחלטתו מיום 25.2.2021 כי מאחר שמר שעה סגל ז"ל נחקר שלא באזהרה, חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) ובכלל זה סעיף 13 לחוק לא חל **לכאורה**, **"ולפיכך לא ברור מה מקור סמכותו של בית משפט זה לדון בבקשה"**.

עותק מהחלטת בית המשפט מיום 25.2.2021 מצ"ב כנספח 2;

3. בסמוך להחלטה, הגיש הח"מ בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט, במסגרתה עתר כי בית המשפט יקבע שסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 חל על בקשתו של דרוקר לפרסם את התיעוד הקולי והחזותי של חקירת המנוח שעה סגל ז"ל ועל חקירות עדים בכלל, וכי יש לדחות את הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה – וזאת בהתאם להוראות החוק, להלכות של בית המשפט העליון¹ ולהנחיות פרקליט המדינה².

עותק מהבקשה לעיון חוזר מצ"ב כנספח 3;

4. מיד עם הגשת הבקשה היא נשלחה לבא כוחו של דרוקר, עו"ד זאב ליאונד.

5. זמן קצר לאחר מכן, פרסם דרוקר חלק קטן מהתיעוד החזותי והקולי של חקירת שעה סגל ז"ל בערוץ 13, ובאתר האינטרנט של חדשות 13 תחת הכותרת **"בלעדי להמקור: העדות במשטרה של היועץ לשעבר של הזוג נתניהו"** תוך ציון כי **"התחקיר ישודר בקרוב"**.³

6. בכך, דרוקר עשה שימוש פסול בהדלפה אסורה, בניגוד גמור להוראות החוק.

7. דומה שאוזלת היד של רשויות האכיפה ביחס לתופעה הנרחבת של הדלפות של חומרי חקירה בהליך זה הביאה לתעוזה יוצאת דופן כך שמקבל ההדלפה פונה עם ההדלפה האסורה לבית המשפט שיתיר לו לפרסם אותה. על חומרת הדברים עמד רק לאחרונה בית המשפט העליון בבג"ץ 3917/20 **אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה** (נבו, 5.11.2020).

¹ בשי"פ 4275/07 **רשות השידור נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(3) 247 (2007).

² סעיף 12 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.22 "איסור פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה", מחודש אפריל 2017.

³ <https://13news.co.il/item/news/domestic/crime-law/netanyahus-investigations/shaya-segal-testimony-1216116>

8. מרשי פנה פעמים רבות בנושא זה אל הגורמים המוסמכים, בדרישה לחקור את מקור ההדלפות ולפעול כדי למנוע את הישנותן. חרף הפניות המרובות, ודבריו של הברורים של כבוד השופט סולברג בעניין **אלוביץ'** לפיהם **"במבט צופה פני עתיד, שומה להתריע, שלא תהא אותה 'חומרה רבה' שב'מסירת מידע האסור בגילוי', שהפל תמימי-דעים לגביה, מס-שפתיים בלבד: צריך לעשות מעשה"**, נדמה כי לא נעשו פעולות מתאימות למנוע את המשך ההדלפות ופרסומן.

9. לנוכח המשך ההדלפות ופרסומן באופן שמהם את ההליך הפלילי המתנהל בעניינו של מרשי, נדרש כי **"ייעשה מעשה" כלשון בית המשפט העליון, תפעלו לעצור את פרסום חקירתו של מר סגל ז"ל, ותחקרו בהקדם את הדלפת התיעוד החזותי והקולי של חקירת שעה סגל תיבדק ותיחקר לאלתר, תוך איתור המדליפים ומיצוי הדין עימם.**

10. ככל שלא תפעלו בהקדם בהתאם לאמור בסעיף 9 לעיל, לא יהיה מנוס מפנייה לערכאות שיפוטיות כדי למנוע את המשך זיהום ההליך השיפוטי וכדי לשמור על זכויותיו של מרשנו.

בכבוד רב,

 עמית חדד, עו"ד

בש"פ 20-01-10476

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

בעניין:

1. רשת מזיה בע"מ, ח.פ. 511677957

2. רביב דרוקר, ת.ז. 027896067

ע"י ב"כ זאב ליאונד (מ.ר. 8135) ו/או דור ליאונד (מ.ר. 43463)

ו/או מנחם ויצמן (מ.ר. 15098) ו/או אלון נדב (מ.ר. 23669)

ו/או ליאור ויגנסקי (מ.ר. 21260) ו/או רם פרייס סיטון (מ.ר. 63940)

ו/או מורן חלפון (מ.ר. 82152) ו/או לירון בר דטרה (מ.ר. 82042)

כולם ממשרד זאב ליאונד ושות'.

מרח' יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט.

ת.ד. 29765 תל אביב 6129701.

טל': 03-5170081 ; פקס: 03-5170885.

המבקשים

נגד

1. מדינת ישראל

משטרת ישראל, היחידה הארצית לחקירות הונאה

ע"י פרקליטות המדינה

מרח' צלאח א-דין 31

ירושלים 9711054.

טל': 073-3925666 ; פקס: 02-6467006, 073-395002.

2. עזבון המנוח שעה סגל ז"ל באמצעות אלמנתו, גב' שרה סגל.

מרח' הרצוג 28, אזור.

המשיבות

בקשה להתיר פרסום תיעוד חזותי וקולי של מתן עדות במשטרה

כבוד בית המשפט מתבקש להתיר למבקשים מכוח סמכותו לפי סעיף 40(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") וסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת עדים), התשס"ב-2002 (להלן: "החוק") לפרסם את התיעוד החזותי והקולי של עדותו במשטרה של המנוח, שעה סגל ז"ל (להלן: "מתן העדות"), וזאת במסגרת תוכנית התחקירים "המקור", שצפויה להיות משודרת בערוץ 13 בתחילת חודש מרץ 2021.

העדות האמורה נגבתה במסגרת חקירות היחידה הארצית לחקירות הונאה בנושא "תיקי האלפים" של ראש הממשלה. על כן, מטעמי זכויות, בקשה זו מוגשת לבית המשפט המחוזי בירושלים, בו נידון ת"פ 20-01-67104 מדינת ישראל נ' בנימין נתניהו ואח', אף על פי שלמייטב ידיעת המבקשים, הקלטת המתעדת את מתן העדות לא תוגש כראיה בתיק, ולו מפאת פטירת המנוח.

ההדגשות בציטוטים המובאים בבקשה זו אינן במקור.

ואלו נימוקי הבקשה:

א. רקע עובדתי

1. המבקשת 1 הינה חברה לשידורי טלוויזיה המשדרת באפיק 13, והמבקש 2 הוא עיתונאי המגיש את תוכנית התחקירים "המקור" המשודרת באפיק זה.

2. שעה סגל ז"ל (להלן גם: "המנוח"), עיתונאי בכיר ב"מעריב" בעברו, שימש במשך שנים רבות כיועץ אסטרטגי לראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, עוד כאשר כיהן כשר האוצר (בין השנים 2003-2005). למעלה מעשור היה

המנוח מקורב מאוד לראש הממשלה ולרעייתו, גב' שרה נתניהו (אף כדברי משפחת נתניהו עצמה), ושימש כדובר, חבר קרוב ויועץ של המשפחה עד לשנת 2013. במסגרת תפקידו, מסר תגובות לתקשורת מטעם משפחת נתניהו, ביצע תדריכים לכתבים ופרשנים, ארגן מסיבות עיתונאים וכיו"ב. כמו כן, המנוח ייעץ שנים רבות לפוליטיקאים בכירים, ובכלל זה לאריאל שרון ז"ל, בנימין בן-אליעזר ז"ל ואחרים. במשך מספר שנים, לרבות במערכות הבחירות שהתקיימו בשנת 2009 ובשנת 2013, קיבל המנוח לדבריו, שכר ממפלגת הליכוד בעבור ייעוץ אסטרטגי לראש הממשלה, כיו"ר הליכוד.

3. בשנת 2017, זומן המנוח **למסור עדות** ביאח"ה במסגרת חקירות המשטרה של "תיקי האלפים" של ראש הממשלה נתניהו. היתר הפרסום מושא בקשה זו, מתייחס לתיעוד וידאו ואודיו של מתן העדות. **המנוח, שלא נחקר כחשוד אלא מסר עדות בלבד, נפטר למרבה הצער מספר חודשים לאחר מתן עדותו.**

4. בעדותו במשטרה התייחס המנוח, בין היתר, לתקופה בה שימש יועץ אסטרטגי לראש הממשלה, במהלכה שוחח עמו על בסיס יומי, וכן לתקופה בה שימש כדובר משפחת נתניהו, לרבות בימי פרשות עובדי מעון ראש הממשלה והסכסוך המתקשר של כמה מהם עם גב' שרה נתניהו. באותה העת נתבקש המנוח על ידי בני הזוג נתניהו, לפעול כדובר, ולהגיב על הפרסומים בעניינם.

5. במסגרת מתן העדות תיאר המנוח בפני חוקרי המשטרה כי סיפק שירותי ייעוץ ודוברות לבני הזוג נתניהו מבלי לקבל על כך שכר (אף לא "אגורה אחת" כלשונו), תוך שראש הממשלה מבטיח לו, לדבריו, תפקיד בכיר בניהול קמפיין הליכוד, בשכר, הן בבחירות בשנת 2009 והן בבחירות בשנת 2013. הבטחה שעיקרה לא קויים, כך לדבריו של המנוח.

6. המנוח התייחס בעדותו להתנהלותם של ראש הממשלה ורעייתו בכל הנוגע לקבלת מתנות ממכרים, ובכלל זה גם ממנו. המתנות ניתנו, בין היתר, בתכשיטים, יינות, ובמימון קניות. עוד מסר המנוח בעדותו על השפעתו ומעורבותו של ראש הממשלה בנושאי רגולציה הנוגעים לרכישת אחזקות בערוץ 10 על ידי איש העסקים ארנון מילצ'ין. בנוסף, העיד המנוח כי ערך היכרות בין ראש הממשלה, לבין מי שהיה לקוחו של המנוח במשך שנים רבות, איש העסקים יצחק תשובה, וכי האחרון שוחח עם ראש הממשלה אודות תעלת הימים וקידוחי הגז. זאת מספר שנים לפני אישור מתווה הגז על ידי הממשלה.

7. רעיית המנוח, גב' שרה סגל תבלי"א, שותפתו למשרד הייעוץ, **התראיינה בעצמה** לתוכנית "המקור" שאמורה להיות משודרת בתחילת חודש מרץ, ו**מודעת** לכוונת המבקשים לפרסם חלקים מהקלטת מתן העדות. הגב' סגל מסרה למבקשים כי **אינה מתנגדת** לפרסום התיעוד החזותי, וכי היא מותירה ההחלטה בנושא לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

ב. המסגרת הנורמטיבית

8. בסעיף 13 לחוק נקבע בזו הלשון:

"המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו – מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" – לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג).

9. לאורך השנים נדרשו בתי המשפט ליישם את ההסדר הקבוע בסעיף 13 לחוק בענין תיעוד קולי או חזותי של

חקירה, המקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב לאזן בין זכויות ואינטרסים שונים¹. מצד אחד עומדים עקרונות חוקתיים של פומביות הדיון, חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, ומנגד ניצבים שיקולים בעלי ערך חוקתי משל עצמם כמו הגנה על הפרטיות, כבוד האדם הנחקר, טוהר ההליך השיפוטי ויעילות הליכי החקירה באופן כללי².

10. כאמור, "המחוקק איזן בסעיף 13 את צורכי הפרט מול צורכי הציבור בכך שהפקיד בידי בית המשפט את היכולת לבקר ולהחליט מה יותר לפרסום ומה יובא לעיניו של בית המשפט בלבד או לא יחשף כלל"³, ואולם מגבלת הפרסום שבסעיף 13 אינה באה לגרוע ממעמד העל לו זוכה עקרון פומביות הדיון. לעניין חשיבותו העליונה של עקרון הפומביות במסגרת האיזון בין הזכויות והאינטרסים השונים, קולעים דבריו של בית המשפט המחוזי בנצרת בתפ"ח (נצרת) 38504-06-16 **סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.6.17) (פסקה 28):

"האינטרסים המנוגדים ברורים הם, פגיעה בפרטיות מחד גיסא, ועיקרון פומביות הדיון, מאידך גיסא. לעקרון זה מעמד על בתפיסה החוקתית השלטת במדינת ישראל והגם שסעיף 13 לחוק בא לצמצם ולאזן במידה עקרון יסודי זה, עדיין סופו של יום, עקרון פומביות הדיון נשאר עקרון העל, וגם אם בפרסום תיעוד חזותי הכלל הוא האסור והחריג לכלל הוא ההיתר, יש לבחון זאת במשקפים של עקרון הפומביות..."

ג. מן הכלל אל הפרט

ג(1) העדר פגיעה בפרטיות

11. אין חולק כי האיסור לפרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה, המעוגן בסעיף 13 לחוק, בא בראש ובראשונה להגן על פרטיותו של הנחקר⁴.

12. המנוח הלך לעולמו בחודש יוני 2017, מספר חודשים לאחר מתן העדות. אלמנתו, גב' שרה סגל תבדל"א, שהיתה גם שותפתו למשרד הייעוץ, מסרה למבקשים כי אינה מתנגדת לפרסום, וכי היא מותירה ההחלטה בנושא לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד. בנסיבות אלו ולנוכח הערך המרכזי המוגן בסעיף 13 לחוק, לא קיימת פגיעה בפרטיותו של מוסר העדות או בפרטיותם של הקרובים לו.

מסמך בחתימתה של גב' שרה סגל, שכותרתו "**הסכמה – שידור קלטת החקירה של מר שעה סגל ז"ל**" שנמסר למבקש 2, מצ"ב לבקשה זו **כנספח 1**.

13. יודגש, כי למבקשים עומדת ממילא הזכות לפרסם כתבה אודות מתן העדות והמידע שנמסר בה, גם ללא התיעוד החזותי והקולי⁵, ולכן, גם מסיבה זו, התועלת הציבורית בפרסום התיעוד החזותי האוטנטי הינה מוגברת.

14. זאת ועוד, תוכנם של חלקים ממתן העדות **כבר פורסם** באמצעי התקשורת השונים. עובדה זו מהווה שיקול להתרת הפרסום המבוקש, כפי שביארה כב' השופטת ברלינר בהחלטתה בב"ש (ת"א) 94093/04 **רשת תקשורת והפקות ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.12.2004), עמ' 6:

¹ ב"ש (ת"א) 90083/06 **חדשות 10 בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.1.2006).

² תפ"ח (מרכז) 34823-02-10 **חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.3.2012), פסקה 7.

³ ב"ש (ת"א) 94093/04 **רשת תקשורת והפקות ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.12.2004), עמ' 5.

⁴ שם, עמ' 4.

⁵ ת"פ 4637-12-15 **מדינת ישראל נ' בן אליעזר ואח' (לא פורסם)**, 8.1.2018, מצ"ב לבקשה זו **כנספח 2**.

"ועוד באותו עניין, בהתייחס לטענת ב"כ המדינה כי החומר כבר פורסם שעל כן אין אינטרס לציבור בפרסומו: מקובל עלי כי העובדה שחומר מסויים כבר זכה לפרסום מהווה שיקול רלוונטי לעניין ההיתר לפרסום מכוח סעיף 13. יחד עם זאת אינני משוכנעת כי הטיעון בהקשר זה פועל דווקא בכיוון שעליו מצביעה המדינה. אם אכן הייתה פגיעה בפרטיות היא נעשתה (בעיקרה) בעת שפורסם החומר לראשונה. מניעת הפרסום החוזר היא במידה רבה סגירת דלתות האורווה לאחר שהסוס ברח. אינטרס הציבור (בהנחה שהוא קיים), היה ונשאר אותו אינטרס, כשלעתים החשיבות היא בהצגתו מזווית ראייה שונה, היבט אחר וכיוצא באלה, שעל כן יש טעם גם בפרסום חוזר."

ג(2) חיוניות פרסום התיעוד החזותי והקולי

15. המבקשים סבורים כי דווקא במקרה בו מוסר העדות איננו עוד בין החיים, ולכן ממילא לא יכול להגיב כעת לפרסום אודות תכני מתן העדות, מתחזק הטעם להתיר פרסום תיעוד חזותי של עדותו, כפי שהיתה בזמן אמת, על מנת לאפשר לצופה להתרשם מן הדברים באופן בלתי אמצעי. פרסום שכזה ודאי עדיף על פני פרסום תמלול בלבד של מתן העדות, אשר, מטבע הדברים, עלול להחמיץ ניואנסים בעלי ערך.

16. בתי המשפט הכירו בחשיבותו של פרסום התיעוד החזותי במקרים דומים, מתוך ההבנה כי בפרסום התיעוד החזותי והקולי יש ערך מוסף ממש. כך נקבע למשל בהחלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט הכהן) בת"פ (י-ם) 21629-10-15 מדינת ישראל נ' יונה יחיאל מצגר (פורסם בנבו, 4.9.2018):

"בעידן הטלוויזיוני והאינטרנטי שבו אנו חיים, יש ערך מוסף לפרסומים המשתמשים בשפה חזותית טלוויזיונית וגם אם יש בשידור היבטי לוואי של "רייטינג" או מציצנות, הרי לא ניתן להתעלם מחשיבותה של השפה הטלוויזיונית בסיקורים של עניינים ופרשות משפטיות בעלי עניין ציבורי. ראו לעניין זה דוח הועדה לבחינת הפתיחה של בתי המשפט בישראל לתקשורת אלקטרונית משנת התשס"ה-2004. באותו דוח צוין בין היתר כי שידורים אלקטרוניים המאפשרים להעביר לציבור תמונה ושמע מוחשיים הם בעלי עוצמה תקשורתית רבה יותר מאשר דיווחים עיתונאיים הנמסרים מכלי שני. בנוסף צוין, כי בעידן התקשורתי והטכנולוגי בו אנו חיים מרבית הציבור שואב את ידיעותיו בכל עניין ציבורי אקטואלי וגם בנוגע להליכים בבית המשפט מדיווחים הנמסרים על ידי כלי התקשורת האלקטרוניים (שם בפסקאות 79-81)."

ג(3) העדר פגיעה בחקירה או בהליך המשפטי

17. כידוע, החקירה במסגרתה התבקש המנוח למסור עדות, הסתיימה זה מכבר, ולכן אין כל חשש לפגיעה בחקירה בשל פרסום התיעוד החזותי של מתן העדות.

18. יתרה מזו, למיטב ידיעת המבקשים, הקלטת המתעדת את מתן העדות לא תוגש כראיה בתיק, ולו מפאת פטירת המנוח. עובדה זו "צריכה להטות את הכף לכיוון התרת הפרסום"⁶, שכן ממילא לא מתעורר חשש ממשי להשפעה על ההליך המשפטי.

ג(4) קיים אינטרס ציבורי מובהק בפרסום התיעוד החזותי

19. אין צורך להכביר במילים בדבר העניין הציבורי הרב שיש בפרסום מתן העדות שנוגעת במישרין להתנהלות של ראש הממשלה. זאת, החל מאי תשלום שכרו של המנוח, המציף את תופעת נותני השירותים "בהתנדבות" לאנשי השלטון תוך ציפייה לתגמול הולם בעתיד, המשך בפרקטיקת החיבורים עם אנשי הון, וכלה בדפוס

⁶ ב"ש (ת"א) 94093/04 רשת תקשורת והפקות ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.12.2004), עמ' 7.

צריכת המתנות של בני הזוג נתניהו.

20. מעבר לענין הציבורי המובן מאליו שיש בהליכים פליליים כנגד אישי ציבור, לא כל שכן בעניינו של ראש ממשלת ישראל, הרי שהדרך בה נהגו רשויות האכיפה עם הדמויות המעורבות ב"תיקי האלפים", לרבות במהלך החקירות במשטרה, הפכה אף היא כשלעצמה, לענין המצוי במרכזו של שיח ציבורי. זאת נוכח הביקורת החריפה כלפי קבלת ההחלטות והתנהלותן של המשטרה והפרקליטות, במיוחד על רקע טענות ל"רדיפה" ו"אכיפה בררנית".

הדברים מקבלים משנה תוקף בימים אלו, נוכח אמירות חסרות תקדים, המושמעות אפילו על ידי ראש הממשלה עצמו, בדבר "תפירת תיקים בניסיון להפיכה שלטונית".

21. על כן, לאור העניין הציבורי המובהק בדבר האופן בו נגבו בפועל עדויות בתיק, בשילוב המשקל הסגולי הנכבד של עקרון חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, נקודת האיזון בין האינטרסים הנוגדים נוטה באופן ברור לכיוון התרת הפרסום המבוקש. בהקשר זה ראוי להפנות להחלטה בנושא שידור חקירת הרב מצגר:

"העניין הרב שיש לציבור בדמויות המעורבות בפרשייה הזו איננו רכילות גרידא, כנטען, ואף איננו נובע, כך נראה, מתוך יצר של מציצנות וסיפוק הסקרנות בלבד. הדרך שבה נהגו רשויות האכיפה במעורבים מבני משפחת הרב, הפכה להיות, גם היא, שיח ציבורי של ממש.

בציבור, באמצעות התקשורת, נשמעו, כך אפשר להיווכח מתוך המפורט בבקשה, קולות ביקורת, אם בגדר שמועות ואם לאו, בעניין העדפה של מעורבים אלה, בשל ייחוסם המשפחתי. כאשר העניין הציבורי המיוחד הזה, מתלווה אל המשקל הסגולי הנכבד של עקרון חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, ככלל, הוא יוצר משקל ממש, המסיט את נקודת האיזון לכיוון התרת הבקשות".⁷

22. פרסום תיעוד חזותי של מתן העדות עשוי רק להגביר את השקיפות בפעולות גורמי החקירה, ומכאן שיחזק את אמון הציבור במערכות אכיפת החוק.⁸ בהקשר זה ייאמר, כי בתי המשפט הכירו במעמדה החשוב של התקשורת, כמי שמאפשרת לבטא את עקרון השקיפות בפעולתן של הרשויות:

"... השקיפות בחקירות משטרה נושאת חשיבות מיוחדת כאמצעי ביקורת על התנהלות החקירה, וכאמצעי הגנה על זכויות נחקרים מפני הפרות כללי החקירה. על מקומה החשוב של התקשורת ביישומן של עקרון השקיפות בפעולות רשויות השלטון עמדה הפסיקה לאורך שנים (פיסקה 15 לפסק הדין בענין ליאור דקל; בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פד"י (6) 658, 662 (2004); ענין אבי יצחק, שם, עמ' 64-65)."⁹

עוד נקבע בפסיקה בהקשר זה:

"יש חשיבות לעצם יכולתם של אמצעי התקשורת להגיע למקומות שחבויים בדרך כלל מעיני הציבור, כגון חקירות פליליות, ולחשוף אותם לעיני כל. אימרתו המפורסמת של השופט ברנדייס שצוטטה פעמים אין ספור, כי "אור השמש הוא המטהר הטוב ביותר ואור המנורה הוא השוטר היעיל ביותר" (ראה לענין זה בג"צ 2763/04 שאול יהלום נ' שרת החינוך, דינים עליון ט"ז 552), נכונה גם במקרה זה והתקשורת לענין זה היא אור המנורה."¹⁰

⁷ ב"ש (תי"א) 90083/06 חדשות 10 בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.1.2006), פסקה 2 בעמוד 5.

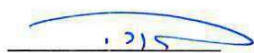
⁸ ע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן (פורסם בנבו, 14.5.2009), פסקה 26.

⁹ כפי שצוטט בתפ"ח (נצרת) 38504-06-16 סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 28.6.2017), פסקה 28.

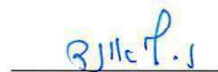
¹⁰ ב"ש (תי"א) 94093/04 רשת תקשורת והפקות ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.12.2004), עמ' 5, פסקה ד.

ד. סוף דבר

23. לאור כל המקובץ לעיל, העדר החשש לפגיעה בפרטיות או לפגיעה בהליך החקירתי והמשפטי, האינטרס הציבורי המובהק בפרסום התיעוד החזותי וחיוניותו לחיזוק השקיפות וזכות הציבור לדעת, במיוחד בימים אלו על רקע הטענות ל"תפירת תיקים", מתבקש כב' בית המשפט להיעתר לבקשה כמפורט בראשה.

דור ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד ושות'
עורכי דין ונוטריון
ב"כ המבקשים

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	מסמך הסכמה לשידור הקלטת של מתן העדות	9
2	ת"פ 4637-12-15 מדינת ישראל נ' בן אליעזר ואח' (לא פורסם, 8.1.2018)	11

נספח 1

**מסמך הסכמה לשידור הקלטת
של מתן העדות**

עמ' 9

הסכמה – שידור קלטת החקירה של מר שעה סגל ז"ל

שמי שרה (שרהלה) סגל ואני אלמנתו של מר שעה סגל ז"ל.

פנה אליי מגיש תוכנית התחקירים "המקור" בערוץ 13, רביב דרוקר ועדכן אותי שנמצאת בידיו קלטת העדות של מר שעה סגל ז"ל, שנבנתה במסגרת חקירת תיקי האלפים, שנוגעים לראש הממשלה, בנימין נתניהו.

הוסבר לי שאין לי דרך למנוע את שידור התוכן של אותה עדות בין היתר נוכח מקרה שידור הקלטת של פואד.

מר דרוקר ביקש את הסכמתי – בנסיבות הללו – לאפשר את שידור הוידאו והאודיו של הקלטת ואני מסכימה כי ערוץ 13 ורביב דרוקר יפעלו על פי דין, וככל שבית המשפט יבקש לקבל עמדותי בנושא הרי שאני מותירה ההחלטה בנושא לשיקול דעתו של בית המשפט.

ההסכמה הזאת ניתנת בכפוף להסכמות שמר דרוקר ואני הגענו אליהם.

בכבוד רב,

שרהלה סגל

נספח 2

**ת"פ 15-12-4637 מדינת
ישראל נ' בן אליעזר ואח' (לא
פורסם, 8.1.2018)**

עמ' 11

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

08 ינואר 2018

ת"פ 15-12-4637 מדינת ישראל נ' בן אליעזר ואח'

לפני כב' השופט בני שגיא

1

סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ

המבקשת

נ ג ד

1. מדינת ישראל

המשיבים

2. אברהם נניקאשולי

3. רוי מוצפי

2

3

נוכחים:

4

ב"כ המבקשת – עו"ד ערן שמעוני, עו"ד מעיין באהר

5

ב"כ משיבה 1 – עו"ד חופית שרים

6

ב"כ משיב 2 – עו"ד נתי שמחוני

7

8

פרוטוקול

9

10

עו"ד שמעוני:

11 בעקבות הנחית בית המשפט פנינו לשלושה גורמים: ראשית, פנינו לעוה"ד של גב' בן אליעזר, ולהבנתנו, הוא גם מנהל העיזבון של מר בן אליעזר ז"ל, המדובר בעו"ד אסף לאור, כמו כן פנינו לעו"ד עמית חדד, בעקבות הערת בית המשפט, וכן לעוה"ד של אופיר בן אליעזר (עו"ד דיב תלחמי). קיבלנו תשובה אך ורק מעוה"ד של גב' בן אליעזר אותו אני מציג לבית המשפט, וכן תכתובת ובה עמדתו. היה קשר בין התחקירן של התוכנית גם עם הבן וגם עם עוה"ד בקשר לתכנית עצמה.

16 חשבנו ובדקנו, ואנו יכולים לומר כי אנו מוכנים מראש להצהיר שלא נכלול בפירסום של התיעוד החזותי שום התייחסות למשיב 2 המיוצג על-ידי חברי. אחת הטענות שהועלתה על-ידי חברי כי צפויה להיות פגיעה בפרטיות, ולכן לא נכלול שום התייחסות בפירסום החזותי של הנאשם 2. הסיפור הוא הפרשה והסיפור האישי של הנאשם 2 הוא לא מה שמעניין אותנו, ולא נעשה שום שימוש בשום אזכור לנאשם 2.

21 נושא נוסף שעלה בתגובת חברי ובתגובת המדינה, הוא נושא חשש מפגיעה אפשרית בהליך המשפטי. פואד ז"ל בשל נסיבות מצערות לא היה חלק מהתיק הזה, הוא לא נאשם בתיק והתיעוד החזותי לא הוגש בתיק, והיום כמובן אינו חלק מהתיק. ולכן, על פניו, במובן של הפרסום של התיעוד החזותי בעניינו, לא צריך להיות השפעה בהליך המשפטי. בעצם זה מצב דומה, הרי סעיף 13 כאן, במקרה של תיעוד חזותי גם כשאין כתב אישום, גם אם חוקרים אדם ולא מגישים כתב האישום, יש מקום לפרסם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

08 ינואר 2018

ת"פ 4637-12-15 מדינת ישראל נ' בן אליעזר ואח'

את התיעוד החזותי. במקרה זה, פואד נחקר אך לא התנהל בסופו של דבר הליך פלילי נגדו. במקרים
מסוג זה, אין חשש לפגיעה בטוהר הליך הפלילי, שכן לא מתנהל הליך פלילי בעניינו.
השיקול של פגיעה אפשרית בטוהר ההליך מאוזכר בסעיף 13, וקו פרשת המים היא השאלה מתי
מסתיימת שמיעת הראיות. כאשר ההנחה שבית המשפט הוא בית משפט מקצועי, ובית המשפט ידע
לנטרל את הרעשים התקשורתיים.
לעניין האינטרס הציבורי – כמו שכתבנו בבקשה שלנו, במקרה זה יש אינטרס ציבורי חד משמעי
בפרסום התיעוד החזותי, אגב בעניין זה חבריי, גם באת-כוח המדינה וגם באי-כוח הנאשמים
שהתייחסו והתנגדו לבקשה, לא כפרו בכך שבעניין שלנו יש אינטרס ציבורי מאוד משמעותי בפרסום
התיעוד החזותי. אזכיר כי מדובר במר בן אליעזר ז"ל שהיה אחת הדמויות הכי בולטות בציבוריות
הישראלית במשך עשרות שנים, מילא שורת תפקידים בצבא ובפוליטיקה, ובמועד בו זמן לחקירה
היה ערב הבחירות לנשיאות בהיותו מוביל בהליך זה. אין מחלוקת כי בנסיבות כאלה יש אינטרס
ציבורי מובהק בפרסום התיעוד החזותי.
מפנה לפסק הדין בעניין **גונן שגב**, שניתן על-ידי כ' השופט כבוב, מה שנקבע שם נכון בעניינו קל
וחומר. השר שגב, לזיכרוני, העבירות בהן הורשע, זאת לאחר שסיים את תפקידו הציבורי, והברית
סמים לאחר שכיחן כשר, ולא הורשע בעבירה של שחיתות ציבורית אלא בהברחת סמים.
בעניינו, מדובר בעבירות של שחיתות ציבורית, שחיתות שלטונית, ולכן האינטרס הציבורי הרבה יותר
מובהק.
במקרה שלנו והתייחסנו לכך בבקשה, נעשה כאן תרגיל חקירה למר בן אליעזר ז"ל, שהלגיטימיות
שלו שנויה במחלוקת. הזמינו אותו לעדות פתוחה, כאשר ידעו, ככל הנראה, שיש נגדו ראיות וכחשוד
צריך לחקור אותו באזהרה, אבל כך הזמינו אותו לעדות, ורק בשלב מסוים החלו לחקור אותו
באזהרה. זה אחד השיקולים שמוזכרים על-ידי בית המשפט כשהוא דן בבקשה.

עו"ד שרים:

אני שבה וחוזרת על הדברים בתשובתנו.
בהיבט של חקירתו של אופיר בן אליעזר, כחשוד שנדרש לחקירה ונמצא בחו"ל, וההליך שלו תלוי
ועומד, ולכן יש השלכה על אפשרות של שיבוש הליכים.
בנוסף, אתייחס גם לחקירות של מר בן אליעזר וגם של אופיר יחד, מדברים על פומביות הדיון, אך
מדובר כאן בשתי חקירות שלא הוגשו לתיק המוצגים כאן ולא הוצגו כראיות במהלך המשפט, לכן
החשש שלנו שפרסום של ראיות חלקיות ייצור מראית עין. אני מצטרפת גם להתנגדות כפי שהובעה
על-ידי עו"ד לאור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

08 ינואר 2018

ת"פ 15-12-4637 מדינת ישראל נ' בן אליעזר ואח'

עו"ד שמחוני:

אין לי מה להוסיף.

החלטה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, סבורני כי אין טעם ממשי בגינו יש למנוע את פרסום התיעוד החזותי של חקירות בנימין (פואד) בן אליעזר ז"ל ואופיר בן אליעזר.

ראשית, מדובר בעניין שהאינטרס הציבורי בקיום דיון הוא אינטרס ציבורי מובהק, הן מכוח תפקידו של מר בן אליעזר ז"ל בתקופה הרלוונטית, והן מכוח יתר העובדות הרלוונטיות לפרשה.

שנית, שלב ההוכחות במשפט הסתיים, העדים העידו, כך שאין כל חשש ממשי לפגיעה בטוהר ההליך השיפוטי או להשפעה על עדים.

נתתי דעתי לאותה התנגדות שהובעה באמצעות עו"ד לאור, הקשורה בעיקר לפגיעה בכבודו ובזכרו של המנוח, אולם דומני כי אין בהתנגדות זו כדי להטות את הכף לטובת הטלת "איפול" על חקירותיו המתועדות, מה גם שלמבקשת עומדת ממילא הזכות לפרסם כתבת תחקיר או כתבה ביקורתית אודות הפרשה גם ללא אותו תיעוד.

באשר לטעם לפיו המדינה טרם נתנה החלטה סופית בעניין אופיר בן אליעזר, הרי שבשים לב לפרק הזמן שעבר, ואף שאני לוקח בחשבון כי מדובר במי שהיה בחו"ל, סבורני כי ניתן היה לקבל את ההחלטה במועד מוקדם יותר, מה גם שאין בנמצא חשש ממשי לשיבוש הליכי המשפט נוכח העובדה כי מרבית הראיות ממילא נחשפו במהלך ההליך המשפטי.

רשמתי לפניי את הצהרת המבקשת, לפיה אין כוונה להציג במסגרת התיעוד החזותי, חלקים כלשהם הקשורים לנאשם 2, והחלטתי מתחשבת גם בהצהרה זו.

המדינה תעמיד לרשות המבקשת תוך 3 ימים מהיום את התקליטורים הרלוונטיים.

1670

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

08 ינואר 2018

ת"פ 4637-12-15 מדינת ישראל נ' בן אליעזר ואח'

- 1
- 2 בשולי הדברים אציין כי החלטה זו ניתנת לאחר שנחה דעתי כי ניתנה לצדדים שאינם מיוצגים
- 3 אפשרות ראויה להגיב לדברים, ולהתייצב לדיון עצמו, כעולה מהמסמכים שסומנו על ידי ב/ש/1.
- 4
- 5 ניתנה והודעה היום כ"א טבת תשע"ח, 08/01/2018 במעמד הנוכחים.
- 6

בני שגיא, שופט

- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

הוקלד על ידי כנרת גולן

יפוי כח והרשאה

אנו הח"מ:

רביב דרוקר 5.5.2021

נותנים בזה יפוי כוח והרשאה לעורכי הדין זאב ליאונד ו/או מנחם ויצמן ו/או דור ליאונד ו/או אלון נדב ו/או ליאור ויגנסקי ו/או רם פרייס סיטון ו/או מורן חלפון ו/או לירון בר דטרה, מרחי יהודה הלוי 23 תל-אביב, כולם יחד ולכל אחד מהם לחוד, להיות באי כוחינו ולהופיע בשמינו ולייצגנו

בפני בית המשפט המחוזי בירושלים

בנוגע ל- **בקשה להתיר פרסום תיעוד חזותי של מתן עדות במשטרה לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי** ובכל הערעורים, ערעורים שכנגד, בקשות רשות ערעור, דיון מחדש, דיון נוסף, התנגדויות ו/או משפט חוזר בענין זה, עם זכות לחתום ולהגיש בשמינו כל מיני תובענות, תביעות, עתירות, בקשות, לרבות בקשות לבית המשפט הגבוה לצדק, כתבי טענות, סיכומים בכתב, הזמנות, התראות, קובלנות פליליות, התנגדויות, כתבי הגנה, תביעות נגדיות, כתבי ערעור וערעור נגדי, בכל הדרגות עד הדרגה האחרונה ועד בכלל, ולהופיע בשמינו לשם כך בפני כל בתי המשפט ו/או בתי דין ו/או טריבונלים שיפוטיים ו/או טריבונלים מעין שיפוטיים ו/או וועדות מעין שיפוטיות, ו/או שופט חוקר ו/או וועדות חקירה ו/או וועדות בסמכות של וועדות חקירה ו/או משרדי ההוצאה לפועל ו/או כל בורר או בוררים ו/או מוסדות ממשלתיים ו/או מקומיים ו/או ציבוריים ו/או פרטיים, לשלוח התראות פשיטת רגל ולבקש הכרזה על פשיטת רגל, ופירוק תאגידים, לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל, לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עורך דין, ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנוגעות לעניינים אלו. באי כוחינו הנ"ל יהיה/ו רשאי/ים, לפי ראות עינינו/הם בשמינו, להגן, להצטרף כצד שלישי, לצרף צדדים שלישיים, להשביע, לשמוע עדים, לקבל תצהירים ולהגישם, להכחיש כתבים, טענות, חתימות וחתימות, להתפשר על דעת עצמם, לקזז, להפסיק לגמרי או זמנית את ההליך המשפטי או לוותר עליו, כולו או מקצתו, לנהל את העניין לפי ראות עינינו/הם, למסור את העניין לבוררות, למנות בורר, לחתום הסכמי בוררות, להזמין עדים, למנות מומחה/ים, לדרוש עיקולים זמניים וסופיים או אחרים, להגיש המרצות, להשיב לשאלות, לגלות מסמכים ולהרשות עיון בהם, ליתן פרטים נוספים ולבקשתם, לחתום על קבלת כתבי בית דין וכל מסמך משפטי אחר, לעשות את כל הפעולות ולנקוט בכל ההליכים לפי חוק ההוצאה לפועל והתקנות שהותקנו על פיו, לגבות ולקבל כספים המגיעים לי/לנו בעתיד בקשר לני"ל ולתת קבלות וכתבי שחרור, לעשות כל דבר ולנקוט בכל הליך על פי חוק סדר הדין הפלילי ותקנותיו, תקנות סדר הדין האזרחי וכל תקנות סדרי דין בבתי משפט ובבתי דין ובטריבונלים שיפוטיים הקיימים כיום ושיהיו קיימים בעתיד, לעיין בפרטיכלים, עדויות, מסמכים רפואיים ומסמכים כלשהם בבתי משפט, בתי דין, בטריבונלים שיפוטיים, ועדות חקירה, במשטרה, ובכל מוסד ו/או גוף ו/או אצל אדם כלשהו ולהעתיקם ו/או לצלמם, לעשות את כל אותן ההוצאות בקשר לעניין הנ"ל שימצאו/ו לנכון עבורינו ועל חשבוננו, ובכלל לעשות את כל אותן הפעולות שימצאו/ו לנכון ולמועיל בקשר לעניין הנ"ל והח"מ לא יערערו/ו על מעשיו/הם של מרשינו הנ"ל או מעשי ממלאי מקומו/ם בתוקף יפוי כח והרשאה אלה, ובדרך כלל הנמינו מעניקים/ים בזה לבאי כוחינו הנ"ל את כל הסמכויות הניתנות למסירה על פי החוק לבא כוח בכל הנוגע לעניין הנ"ל.

באי כוחינו הנ"ל יהיה/ו רשאי/ים להופיע בשמינו ולייצגנו בפני רשם המקרקעין ופקידי לשכות מקרקעין, לחתום בשמינו ובמקומנו על כל בקשה, הצהרה, תשריט ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמינו כל עיסקה /דיספוזיציה המוכרת על ידי החוק, וליתן חצרות, קבלות ואישורים ולקבל כל מסמך שאנינו/ו רשאי/ים לקבלו על פי דין, וכן לייצגנו ולהופיע בשמינו בפני רשם החברות, רשם השותפויות, רשם האגודות השיתופיות ורשם העמותות ולחתום בשמינו ובמקומנו על כל בקשה ומסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי, לטפל ברישומו או מחיקתו של כל גוף משפטי ולעשות כל פעולה לצורך רישומו, ולטפל בכל דבר הנוגע לו.

לבאי כוחינו תהיה הזכות לקזז מכל סכום כסף המגיע ושיגיע לי/לנו לרבות הוצאות משפט שייפסקו לטובתינו, את שכר טרחתנו/ם והוצאותינו/הם וכן לעכב תחת ידו/יהם כל סכום כסף המגיע ושיגיע לי/לנו הנמצאים או שיימצאו תחת ידו/ידם עד לסילוק כל תביעה או תביעות שלו/הם כלפינו מכל סוג שהוא.

באי כוחינו יהיה/ו רשאי/ים להעביר יפוי כוח זה, כולו או מקצתו, לעורך דין או עורכי דין, לפי ראות עינינו/הם, לפטרו/ם מפעם לפעם ולמנות אחרים תחתיו/ם והנמינו מאשרים מראש את מעשיו ומעשי ממלאי המקום שיעשו בתוקף יפוי כוח זה.

ולראיה באתנו על החתום, היום 22 לחודש פברואר שנת 2021

רביב דרוקר

הנני מאשר את החתימה הנ"ל

עורכי-דין

יפוי כח והרשאה

אנו הח"מ:

רשת מדיה בע"מ ח.פ. 511677957

נותנים בזה יפוי כוח והרשאה לעורכי הדין זאב ליאונד ו/או מנחם ויצמן ו/או דור ליאונד ו/או אלון נדב ו/או ליאור ויגנסקי ו/או רם פרייס סיטון ו/או מורן חלפון ו/או לירון בר דטרה, מרח' יהודה הלוי 23 תל-אביב, לכולם יחד ולכל אחד מהם לחוד, להיות בא/י כוחינו ולהופיע בשמינו ולייצגנו

בפני בית המשפט המחוזי בירושלים

בנוגע ל- בקשה להתיר פרסום תיעוד חזותי של מתן עדות במשטרה לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי

ובכל הערעורים, ערעורים שכנגד, בקשות רשות ערעור, דיון מחדש, דיון נוסף, התנגדויות ו/או משפט חוזר בענין זה, עם זכות לחתום ולהגיש בשמינו כל מיני תובענות, תביעות, עתירות, בקשות, לרבות בקשות לבית המשפט הגבוה לצדק, כתבי טענות, סיכומים בכתב, הזמנות, התראות, קובלנות פליליות, התנגדויות, כתבי הגנה, תביעות נגדיות, כתבי ערעור ונעור נגדי, בכל הדרגות עד הדרגה האחרונה ועד בכלל, ולהופיע בשמינו לשם כך בפני כל בתי המשפט ו/או בתי דין ו/או טריבונלים שיפוטיים ו/או טריבונלים מעין שיפוטיים ו/או ועדות מעין שיפוטיות, ו/או שופט חוקר ו/או ועדות חקירה ו/או ועדות בסמכות של ועדות חקירה ו/או משרדי ההוצאה לפועל ו/או כל בורר או בוררים ו/או מוסדות ממשלתיים ו/או מקומיים ו/או ציבוריים ו/או פרטיים, לשלוח התראות פשיטת רגל ולבקש הכרזה על פשיטת רגל, ופירוק תאגידים, לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל, לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עורך דין, ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנוגעות לעניינים אלו. בא/י כוחינו הנ"ל יהיה/ו רשאים/ים, לפי ראות עינינו/הם בשמינו, להגן, להצטרף כצד שלישי, לצרף צדדים שלישיים, להשביע, לשמוע עדים, לקבל תצהירים ולהגישם, להכחיש כתבים, טענות, חתימות וחתימות, להתפשר על דעת עצמם, לקזז, להפסיק לגמרי או זמנית את החליף המשפטי או לוותר עליו, כולו או מקצתו, לנהל את העניין לפי ראות עינינו/הם, למסור את העניין לבוררות, למנות בורר, לחתום הסכמי בוררות, להזמין עדים, למנות מומחה/ים, לדרוש עיקולים זמניים וסופיים או אחרים, להגיש המראות, להשיב לשאלות, לגלות מסמכים ולהרשות עיון בהם, ליתן פרטים נוספים ולבקשתם, לחתום על קבלת כתבי בית דין וכל מסמך משפטי אחר, לעשות את כל הפעולות ולנקוט בכל ההליכים לפי חוק ההוצאה לפועל והתקנות שהותקנו על פיו, לגבות ולקבל כספים המגיעים לי/לנו בעתיד בקשר לנ"ל ולתת קבלות וכתבי שחרור, לעשות כל דבר ולנקוט בכל הליך על פי חוק סדר הדין הפלילי ותקנותיו, תקנות סדר הדין האזרחי וכל תקנות סדרי דין בבתי משפט ובבתי דין ובטריבונלים שיפוטיים הקיימים כיום ושיהיו קיימים בעתיד, לעיין בפרטיכלים, עדויות, מסמכים רפואיים ומסמכים כלשהם בבתי משפט, בתי דין, בטריבונלים שיפוטיים, ועדות חקירה, במשטרה, ובכל מוסד ו/או גוף ו/או אצל אדם כלשהו ולהעתיקם ו/או לצלמם, לעשות את כל אותן ההוצאות בקשר לעניין הנ"ל שימצאו/ו לנכון עבורינו ועל חשבוננו, ובכלל לעשות את כל אותן הפעולות שימצאו/ו לנכון ולמועיל בקשר לעניין הנ"ל והח"מ לא יערערו/ו על מעשיו/הם של מרשנו הנ"ל או מעשי ממלא/י מקומו/ם בתוקף יפוי כח והרשאה אלה, ובדרך כלל הננינו מעניקים בזה לבא/י כוחינו הנ"ל את כל הסמכויות הניתנות למסירה על פי החוק לבא כוח בכל הנוגע לעניין הנ"ל.

בא/י כוחינו הנ"ל יהיה/ו רשאים/ים להופיע בשמינו ולייצגנו בפני רשם המקרקעין ופקידי לשכות מקרקעין, לחתום בשמינו ובמקומנו על כל בקשה, הצהרה, תשריט ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמינו כל עיסקה /דיסטפוזיציה המוכרת על ידי החוק, וליתן הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל כל מסמך שאנינו/ו רשאים/ים לקבלו על פי דין, וכן לייצגנו ולהופיע בשמינו בפני רשם החברות, רשם השותפויות, רשם האגודות השיתופיות ורשם העמותות ולחתום בשמינו ובמקומנו על כל בקשה ומסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי, לטפל ברישום או מחיקתו של כל גוף משפטי ולעשות כל פעולה לצורך רישומו, ולטפל בכל דבר הנוגע לו.

לבא/י כוחינו תהיה הזכות לקזז מכל סכום כסף המגיע ושיגיע לי/לנו לרבות הוצאות משפט שייפסקו לטובתנו, את שכר טרחתנו/ם והוצאותינו/הם וכן לעכב תחת ידו/יהם כל סכום כסף המגיע ושיגיע לי/לנו הנמצאים או שיימצאו תחת ידו/ידם עד לסילוק כל תביעה או תביעות שלהם/ם כלפינו מכל סוג שהוא.

בא/י כוחינו יהיה/ו רשאים/ים להעביר יפוי כוח זה, כולו או מקצתו, לעורך דין או עורכי דין, לפי ראות עינינו/הם, לפטרו/ם מפעם לפעם ולמנות אחרים תחתיו/ם והננינו מאשרים מראש את מעשיו ומעשי ממלא/י המקום שיעשו בתוקף יפוי כוח זה.

ולראיה באתינו על החתום, היום 22 לחודש פברואר שנת 2021

רשת
רשת - מדיה בע"מ
ח.פ. 511677957

רשת מדיה בע"מ
ח.פ. 51177957

ענינה נוימן, עו"ד
מ.ר. 43592
רשת-מדיה בע"מ

עורך-דין

הנני מאשר את החתימה הנ"ל

בתי משפט

ת"פ 67104-01-20

בית המשפט המחוזי ירושלים

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם 25 פברואר 2021

מספר בקשה: 197

בעניין: 1. רשת מדיה בע"מ

2. רביב דרוקר

המבקשים

נגד

1. מדינת ישראל

2. בנימין נתניהו

3. שאול אלוביץ'

4. איריס אלוביץ'

5. ארנון מוזס

6. עזבון המנוח שעה סגל ז"ל באמצעות אלמנתו גב' שרה סגל

המשיבים

החלטה

1. לפנינו "בקשה להתיר פרסום תיעוד חזותי וקולי של מתן עדות במשטרה", בהתייחס לעדותו של המנוח שעה סגל ז"ל, שנגבתה, לטענת המבקשים, "במסגרת חקירות היחידה הארצית לחקירות הונאה בנושא 'תיקי האלפיים' של ראש הממשלה". נטען כי הבקשה מוגשת "מטעמי זהירות", מאחר שלמיטב ידיעתם של המבקשים, הקלטת לא תוגש כראיה, ולו מפאת פטירת המנוח.

2. על פי האמור בבקשה, זו מוגשת לבית המשפט "מכוח סמכותו לפי סעיף 40(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1948... וסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי [חקירת עדים] התשס"ב-2002" (צ"ל חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) תשס"ב-2002).

3. דין הבקשה להידחות.

משצינו המבקשים כי המנוח "לא נחקר כחשוד אלא מסר עדות בלבד", לכאורה לא חלות הוראות חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), שעניין בחקירת חשוד ולא בחקירת עד, ובכללן סעיף 13 לחוק, ולפיכך לא ברור מה מקור הסמכות של בית-משפט זה לדון בבקשה.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

בתי משפט

ת"פ 67104-01-20

בית המשפט המחוזי ירושלים

25 פברואר 2021

לפני כבוד השופטים: רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת

בעניין:

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרח' הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000 ; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313 ; פקס': 03-5333314

המבקש;

- נ ג ד -

1. רשת מדיה בע"מ, ח.פ. 511677957

2. רביב דרוקר, ת.ז. 027896067

ע"י ב"כ זאב ליאונד ואח'
ממשרד זאב ליאונד ושות'
מרח' יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט ת.ד. 29765 תל אביב
טל': 03-5170081 ; פקס': 03-5170885

3. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס': 03-5163093

4. עזבון המנוח שעה סגל ז"ל באמצעות אלמנתו, גב'

שרה סגל

מרח' הרצוג 28, אזור

המשיבות;

בקשה – דחופה – לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד

מיום 25.2.2021

בית המשפט הנכבד מתבקש לעיין מחדש בהחלטתו מיום 25.2.2021, לקבוע כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 חל על בקשתו של העיתונאי רביב דרוקר לפרסם את התיעוד הקולי והחזותי של חקירת המנוח שעה סגל ז"ל ועל חקירות עדים בכלל, וכי יש לדחות את הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להעביר את הבקשה לתגובת הצדדים להליך, מהטעמים שיפורטו להלן.

ואלה נימוקי הבקשה

1. ביום 24.2.2021 הגיש רביב דרוקר בקשה לבית המשפט הנכבד לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים). בקשה זו לא הומצאה למבקש.
2. במסגרת הבקשה, עתר דרוקר לכך שבית המשפט הנכבד יתיר לו לפרסם את התיעוד הקולי והחזותי של חקירתו של מר שעה סגל ז"ל.
3. בית המשפט הנכבד קבע בהחלטתו מיום 25.2.2021 כי מאחר שמר שעה סגל ז"ל נחקר שלא באזהרה, חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) ובכלל זה סעיף 13 לחוק לא חל, "ולפיכך לא ברור מה מקור סמכותו של בית משפט זה לדון בבקשה".
4. נבקש מבית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו, ולהורות על דחיית הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה.
5. סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) קובע כי:

"המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו – מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" – לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג)".
6. סעיף 13 לא מסייג עצמו לחקירת חשוד אלא קובע כי פרסום תיעוד חזותי או קולי של "חקירה" אסור ללא רשותו של בית המשפט.
7. הגדרה של חקירה מצויה בסעיף 1 לחוק, לפיה:

"חקירה" – תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר".
8. גם הגדרתה של "חקירה" לא מסייגת או מגבילה עצמה לחקירתו של חשוד, אלא חלה ביחס לכל "תשאול או גביית הודעה" בקשר לביצוע עבירה.
9. הדברים הובנו באופן זה, גם על ידי פרקליט המדינה. בסעיף 12 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.22 "איסור פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה", מחודש אפריל 2017 נקבע במפורש כי:

"אשר לפרסום תיעוד של חקירת עד שאינו חשוד, הרי שגם פרסומו של תיעוד זה כלול באיסור: אומנם החוק ככלל עוסק בחקירת חשודים, ואולם סעיף 13 לחוק הוא סעיף מיוחד. בניגוד לכל שאר סעיפי החוק העוסקים במפורש ב"חקירת חשוד", סעיף 13 אוסר בפרסום תיעוד של "חקירה" גרידא. מונח זה מוגדר בסעיף 1 וכולל כל "תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר". גם מבחינת הרציונל של האיסור (הגנת הפרטיות וכבוד האדם), יש טעם בהגנה גם על תיעוד חקירת עד שאינו חשוד. עמדה זו התקבלה גם על ידי בית המשפט העליון בעניין

זדורוב וכן בפסה"ד בענין פיזם".

10. מדובר בהלכה מיוסדת שנקבעה על ידי בית המשפט העליון. כך, בבש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007) קבע בית המשפט העליון בהרכב כי :

"הרציונל והנימוקים המפורטים לעיל העומדים ביסוד תכלית איסור צילום ופרסומו מדיוני בית המשפט – ובמיוחד ערכאה השומעת עדים – עומדים בחלקם הלא מבוטל גם ביסוד תכלית איסור הפרסום של תיעוד חזותי שבסעיף 13 לחוק החקירות. סעיף 13 מתייחס, כנאמר בו, ל'תיעוד חזותי... של חקירה, כולו או חלקו...'. 'חקירה' על פי סעיף 1 לחוק, הינה 'תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה בידי שוטר'. לאמור – עניין לנו לא רק בהודעה שנגבתה מחשוד (ולמים נאשם), אלא גם בהודעות ותשאולים של עדים, מתלוננים, מומחים וכל כיוצא באלה.

איני מוצא טעם להבחין בין הפגיעה הנובעת מצילום ושידור עדותו של עד, או נאשם, במהלך הדיון בבית המשפט, לבין שידור בטלוויזיה של הודעות שמסרו העדים האמורים או הנאשם בשלב החקירה המשטרית. הדברים אמורים לעניין הרתיעה העשויה להיווצר אצל כל אחד מאלה ממסירת עדות או הודעה, שעה שידוע להם כי זו עתידה להיות משודרת קבל עולם ומלואו".

11. הגיונה של הלכה זו בצידה, ובית המשפט העליון עמד על הדברים בהרחבה ולא נשוב עליהם. מסקנה אחרת תוביל לכך שחקירות מצולמות של מתלוננים, או עדים אחרים שלא נחקרו באזהרה ישודרו ללא ביקורת שיפוטית כלשהי באופן שיוביל לאפקט מצנן ולזיהום קשה של ההליך המשפטי.

12. בנסיבות אלה, דומה שברור כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) חל על הבקשה של דרוקר, וכי אסור לו לפרסם את חקירתו של מר שמעיה סגל ז"ל.

13. שלא בשולי הדברים נבקש להזכיר את אלה :

א) דרוקר מבקש לעשות שימוש בהדלפה אסורה תוך שהוא מהין להגיש בקשה בגינה לבית המשפט. דומה שאזולת היד של רשויות האכיפה ביחס לתופעה הנרחבת של הדלפות של חומרי חקירה בהליך זה הביאה לתעוזה יוצאת דופן שמקבל ההדלפה פונה עם ההדלפה האסורה לבית המשפט שיתיר לו לפרסם אותה.

על חומרת הדברים עמד רק לאחרונה בית המשפט העליון בבג"ץ 3917/20 אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה (נבו, 5.11.2020) כפי שתמצת אותם כבוד השופט סולברג :

"אכן, מחד גיסא, רואה היועץ המשפטי לממשלה 'בחומרה רבה', כלשונו, מסירת מידע האסור בגילוי ; אך מאידך גיסא, חקירה אין, אין

מי שנותן את הדין, ורעה חולה זו של 'הדלפות' פושה במקומותינו. בנסיבות העניין שעל הפרק, דעתי כדעתו של חברי, השופט ג' קרא, על סמך נימוקיו, כי דינה של העתירה להידחות. חקירת אילן ישועה, שהוא אינו עובד מדינה, והוא, לדעת העותרים, 'החשוד המיידי', לא תוכל כנראה לבסס אישום בפלילים. ברם, במבט צופה פני עתיד, שומה להתריע, שלא תהא אותה 'חומרה רבה' שב'מסירת מידע האסור בגילוי', שהפל תמימי-דעים לגביה, מס-שפתיים בלבד: צריך לעשות מעשה".

(ב) דרוקר הגיש לבית המשפט הנכבד ראייה לא קבילה במטרה להמשיך ולזהם את ההליך;

(ג) מדובר בהמשך ישיר לתוכנית ששידר בה הוא ראיין עדי תביעה והתיימר לבצע "משפט ציבורי-פומבי" מקביל לזה המתקיים בפני בית המשפט הנכבד. נזכיר כי המבקש ייחד פרק בבקשתו להגנה מן הצדק לסוגיית ההדלפות ומשמעותן;

(ד) אם תיוותר ההחלטה על כנה, הרי שייפרץ הסכר וחומרי חקירה רבים יפורסמו מבלי לקיים את ההוראה הברורה הקבועה בסעיף 13 שבוססה, כאמור, בפסיקתו של בית המשפט העליון ובהנחייתו של פרקליט המדינה. אירוע כזה יוביל לזיהום רבתי של ההליך, באופן שבו בית המשפט הנכבד ועדים רבים ייחשפו לחומרי חקירה רבים ושונים, ואין צורך להכביר במילים על המשמעות הקשה של אירוע מסוג זה;

14. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו ולהורות כמבוקש ברישא לבקשה.

 עמית חדד, עו"ד
 ב"כ המבקש

FLAR

LAW FIRM

Amit Hadad, Adv.
Ariel Roth, Adv.
Ori Shenhar, Adv.
Benzi (Barouch) Liberman, Adv.
Hanoch Ehrlich, Adv.
Tamar Heimowitz-Richter, Adv.
Shay Ben-Nathan, Adv.
Eliyahu Weiss, Adv.
Eyal Sternberg, Adv.
Oded Shahar, Adv.
Nechami Mizlish-Volk, Adv.
Noa Milstein, Adv.
Eldad Tsabari, Adv.
Orit Meizlik, Adv.
Maayan Rossmann, Adv.
Ye'ela Tsafraui, Adv.
Avichai Yehosef, Adv.
Or Peled, Adv.
Yair Leshem, Adv.
Ran Magar, Adv.
Maya Nouri Shaked, Adv.
Michal Goffer Daphne, Adv.
Efrat Doroni, Adv.
Rona Wolak, Adv.

26 פברואר 2021

עמית חדד, עורך דין
אריאל רוט, עורך דין
אורי שנהר, עורך דין
בנצי (ברוך) ליברמן, עורך דין
חנוך ארליך, עורך דין
תמר חיימוביץ-ריכטר, עורכת דין
שי בן-נתן, עורך דין
אליהו וייס, עורך דין
אייל שטרנברג, עורך דין
עודד שחר, עורך דין
נחמי מייזליש-וולק, עורכת דין
נועה מילשטיין, עורכת דין
אלדד צברי, עורך דין
אורית מייזליק, עורכת דין
מעין רוסמן, עורכת דין
יעלה צפלאוי, עורכת דין
אביחי יהוסף, עורך דין
אור פלד, עורכת דין
יאיר לשם, עורך דין
רן מג'ר, עורך דין
מאיה נורי שקד, עורכת דין
מיכל גפר דפנה, עורכת דין
אפרת דורוני, עורכת דין
רונה וולק, עורכת דין

לכבוד

ד"ר אביחי מנדלבליט, עו"ד

היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים

צלחא א-דין 29, ירושלים

מסירה אישית

הנדון: בקשה למניעת פרסום בלתי חוקי של חומרי חקירה

סימוכין: מכתבנו מיום 26.2.2021

מרשי, ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, מילא את ידי לפנות אליך בדברים כדלקמן:

1. פנייה משלימה זו מהווה המשך למכתבי שבסימוכין, ונועדה למנוע פרסום הדלפות נוספות של חומרי חקירה שנאספו בעניינו של מרשי, ובכך לנסות ולמנוע את המשך זיהום ההליך המשפטי בעניינו של מרשי.
2. ביום 26.2.2021 התקבלה החלטת בית המשפט המחוזי בת"פ 67104-01-20 מהיום (26.2.2021) לפיה הבקשה לעיון מחדש שהגיש מרשי ביחס לפרסום התיעוד החזותי והקולי של עדות המנוח שעה סגל תועבר לתגובת הצדדים להליך ולתגובת מר רביב דרוקר.
- עותק מהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 26.2.2021 מצ"ב כנספת 1;
3. לנוכח החלטה זו, אנו שבים ודורשים כי תפעל לאלתר למנוע את זיהום ההליך בעניינו של מרשי. בתוך כך, נבקש כי תפעל במידי לעצור את פרסום התיעוד החזותי והקולי המלא של עדות המנוח שעה סגל במשטרה, כמו גם כל תיעוד קולי או חזותי של עדות אחרת שנמסרה במשטרה במסגרת הליך זה.
4. מדובר בחובתך ובאחריותך כראש התביעה הכללית, וזאת בהתאם להוראות סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, להלכות של בית המשפט העליון¹ ולהנחיות פרקליט המדינה².
5. יצוין כי הח"מ התריע בפני בא כוחו של מר דרוקר, כי פרסום התיעוד החזותי והקולי של חקירת מר סגל נעשית בניגוד לחוק וללא היתר מבית המשפט, ועל כן הוא התבקש להימנע מהמשך הפרת החוק ולא לפרסם חומרי חקירה שפרסומם נאסר בדין.
- עותק המכתב שנשלח לבא כוחו של מר דרוקר מיום 26.2.2021 מצ"ב כנספת 2;
6. ככל שלא תפעל בהקדם כאמור במכתבי הקודם ובמכתב זה, לא יהיה מנוס מפנייה לערכאות שיפוטיות כדי למנוע את המשך זיהום ההליך השיפוטי וכדי להגן, ככל הניתן, על זכויותיו היסודיות של מרשי.

 בכבוד רב,
 עמית חדד, עו"ד

¹ בש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007).

² סעיף 12 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.22 "איסור פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה", מחודש אפריל 2017.

בעניין:

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,

דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר

מרח' הארבעה 28, תל אביב

טל': 03-7155000; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,

אביחי יהוסף ויאיר לשם

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב

טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314

- נ ג ד -

1. רשת מדיה בע"מ, ח.פ. 511677957

2. רביב דרוקר, ת.ז. 027896067

ע"י ב"כ זאב ליאונד ואח'

ממשרד זאב ליאונד ושות'

מרח' יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט ת.ד. 29765 תל אביב

טל': 03-5170081; פקס': 03-5170885

3. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600, פקס': 03-5163093

4. עזבון המנוח שעה סגל ז"ל באמצעות אלמנתו, גב'

שרה סגל

מרח' הרצוג 28, אזור

המשיבות;**בקשה – דחופה – לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד****מיום 25.2.2021**

בית המשפט הנכבד מתבקש לעיין מחדש בהחלטתו מיום 25.2.2021, לקבוע כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 חל על בקשתו של העיתונאי רביב דרוקר לפרסם את התיעוד הקולי והחזותי של חקירת המנוח שעה סגל ז"ל ועל חקירות עדים בכלל, וכי יש לדחות את הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להעביר את הבקשה לתגובת הצדדים להליך, מהטעמים שיפורטו להלן.

ואלה נימוקי הבקשה

1. ביום 24.2.2021 הגיש רביב דרוקר בקשה לבית המשפט הנכבד לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים). בקשה זו לא הומצאה למבקש.
2. במסגרת הבקשה, עתר דרוקר לכך שבית המשפט הנכבד יתיר לו לפרסם את התיעוד הקולי והחזותי של חקירתו של מר שעה סגל ז"ל.
3. בית המשפט הנכבד קבע בהחלטתו מיום 25.2.2021 כי מאחר שמר שעה סגל ז"ל נחקר שלא באזהרה, חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) ובכלל זה סעיף 13 לחוק לא חל, "ולפיכך לא ברור מה מקור סמכותו של בית משפט זה לדון בבקשה".
4. נבקש מבית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו, ולהורות על דחיית הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה.
5. סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) קובע כי:

"המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו – מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" – לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג)".
6. סעיף 13 לא מסייג עצמו לחקירת חשוד אלא קובע כי פרסום תיעוד חזותי או קולי של "חקירה" אסור ללא רשותו של בית המשפט.
7. הגדרה של חקירה מצויה בסעיף 1 לחוק, לפיה:

"חקירה" – תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר".
8. גם הגדרתה של "חקירה" לא מסייגת או מגבילה עצמה לחקירתו של חשוד, אלא חלה ביחס לכל "תשאול או גביית הודעה" בקשר לביצוע עבירה.
9. הדברים הובנו באופן זה, גם על ידי פרקליט המדינה. בסעיף 12 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.22 "איסור פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה", מחודש אפריל 2017 נקבע במפורש כי:

"אשר לפרסום תיעוד של חקירת עד שאינו חשוד, הרי שגם פרסומו של תיעוד זה כלול באיסור: אומנם החוק ככלל עוסק בחקירת חשודים, ואולם סעיף 13 לחוק הוא סעיף מיוחד. בניגוד לכל שאר סעיפי החוק העוסקים במפורש ב"חקירת חשוד", סעיף 13 אוסר בפרסום תיעוד של "חקירה" גרידא. מונח זה מוגדר בסעיף 1 וכולל כל "תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר". גם מבחינת הרציונל של האיסור (הגנת הפרטיות וכבוד האדם), יש טעם בהגנה גם על תיעוד חקירת עד שאינו חשוד. עמדה זו התקבלה גם על ידי בית המשפט העליון בעניין

זדורוב וכן בפסה"ד בענין פיזם".

10. מדובר בהלכה מיוסדת שנקבעה על ידי בית המשפט העליון. כך, בבש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007) קבע בית המשפט העליון בהרכב כי:

"הרציונל והנימוקים המפורטים לעיל העומדים ביסוד תכלית איסור צילום ופרסומו מדיוני בית המשפט – ובמיוחד ערכאה השומעת עדים – עומדים בחלקם הלא מבוטל גם ביסוד תכלית איסור הפרסום של תיעוד חזותי שבסעיף 13 לחוק החקירות. סעיף 13 מתייחס, כנאמר בו, ל'תיעוד חזותי... של חקירה, כולו או חלקו...'. 'חקירה' על פי סעיף 1 לחוק, הינה 'תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה בידי שוטר'. לאמור – עניין לנו לא רק בהודעה שנגבתה מחשוד (ולמים נאשם), אלא גם בהודעות ותשאולים של עדים, מתלוננים, מומחים וכל כיוצא באלה.

איני מוצא טעם להבחין בין הפגיעה הנובעת מצילום ושידור עדותו של עד, או נאשם, במהלך הדיון בבית המשפט, לבין שידור בטלוויזיה של הודעות שמסרו העדים האמורים או הנאשם בשלב החקירה המשטרית. הדברים אמורים לעניין הרתיעה העשויה להיווצר אצל כל אחד מאלה ממסירת עדות או הודעה, שעה שידוע להם כי זו עתידה להיות משודרת קבל עולם ומלואו".

11. הגיונה של הלכה זו בצידה, ובית המשפט העליון עמד על הדברים בהרחבה ולא נשוב עליהם. מסקנה אחרת תוביל לכך שחקירות מצולמות של מתלוננים, או עדים אחרים שלא נחקרו באזהרה ישודרו ללא ביקורת שיפוטית כלשהי באופן שיוביל לאפקט מצנן ולזיהום קשה של ההליך המשפטי.

12. בנסיבות אלה, דומה שברור כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) חל על הבקשה של דרוקר, וכי אסור לו לפרסם את חקירתו של מר שמעיה סגל ז"ל.

13. שלא בשולי הדברים נבקש להזכיר את אלה:

א) דרוקר מבקש לעשות שימוש בהדלפה אסורה תוך שהוא מהין להגיש בקשה בגינה לבית המשפט. דומה שאוזלת היד של רשויות האכיפה ביחס לתופעה הנרחבת של הדלפות של חומרי חקירה בהליך זה הביאה לתעוזה יוצאת דופן שמקבל ההדלפה פונה עם ההדלפה האסורה לבית המשפט שיתיר לו לפרסם אותה.

על חומרת הדברים עמד רק לאחרונה בית המשפט העליון בבג"ץ 3917/20 אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה (נבו, 5.11.2020) כפי שתמצת אותם כבוד השופט סולברג:

"אכן, מחד גיסא, רואה היועץ המשפטי לממשלה 'בחומרה רבה', כלשונו, מסירת מידע האסור בגילוי; אך מאידך גיסא, חקירה אין, אין

מי שנותן את הדין, ורעה חולה זו של 'הדלפות' פושה במקומותינו. בנסיבות העניין שעל הפרק, דעתי כדעתו של חברי, השופט ג' קרא, על סמך נימוקיו, כי דינה של העתירה להידחות. חקירת אילן ישועה, שהוא אינו עובד מדינה, והוא, לדעת העותרים, 'החשוד המיידי', לא תוכל כנראה לבסס אישום בפלילים. ברם, במבט צופה פני עתיד, שומה להתריע, שלא תהא אותה 'חומרה רבה' שב'מסירת מידע האסור בגילוי', שהפל תמימי-דעים לגביה, מס-שפתיים בלבד: צריך לעשות מעשה".

(ב) דרוקר הגיש לבית המשפט הנכבד ראייה לא קבילה במטרה להמשיך ולזהם את ההליך;

(ג) מדובר בהמשך ישיר לתוכנית ששידר בה הוא ראיון עדי תביעה והתיימר לבצע "משפט ציבורי-פומבי" מקביל לזה המתקיים בפני בית המשפט הנכבד. נזכיר כי המבקש ייחד פרק בבקשתו להגנה מן הצדק לסוגיית ההדלפות ומשמעותן;

(ד) אם תיוותר ההחלטה על כנה, הרי שייפרץ הסכר וחומרי חקירה רבים יפורסמו מבלי לקיים את ההוראה הברורה הקבועה בסעיף 13 שבוססה, כאמור, בפסיקתו של בית המשפט העליון ובהנחייתו של פרקליט המדינה. אירוע כזה יוביל לזיהום רבתי של ההליך, באופן שבו בית המשפט הנכבד ועדים רבים ייחשפו לחומרי חקירה רבים ושונים, ואין צורך להכביר במילים על המשמעות הקשה של אירוע מסוג זה;

14. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו ולהורות כמבוקש ברישא לבקשה.

 עמית חדד, עו"ד
 ב"כ המבקש

FLAR

LAW FIRM

Amit Hadad, Adv.
Ariel Roth, Adv.
Ori Shenhar, Adv.
Benzi (Barouch) Liberman, Adv.
Hanoch Ehrlich, Adv.
Tamar Heimowitz-Richter, Adv.
Shay Ben-Nathan, Adv.
Eliyahu Weiss, Adv.
Eyal Sternberg, Adv.
Oded Shahar, Adv.
Nechami Mizlish-Volk, Adv.
Noa Milstein, Adv.
Eldad Tsabari, Adv.
Orit Meizlik, Adv.
Maayan Rossmann, Adv.
Ye'ela Tsafraui, Adv.
Avichai Yehosef, Adv.
Or Peled, Adv.
Yair Leshem, Adv.
Ran Magar, Adv.
Maya Nouri Shaked, Adv.
Michal Goffer Daphne, Adv.
Efrat Doroni, Adv.
Rona Wolak, Adv.

26 פברואר 2021

עמית חדד, עורך דין
אריאל רוט, עורך דין
אורי שנהר, עורך דין
בנצי (ברוך) ליברמן, עורך דין
חנוך ארליך, עורך דין
תמר חיימוביץ-ריכטר, עורכת דין
שי בן-נתן, עורך דין
אליהו וייס, עורך דין
אייל שטרנברג, עורך דין
עודד שחר, עורך דין
נחמי מייזליש-וולק, עורכת דין
נועה מילשטיין, עורכת דין
אלדד צברי, עורך דין
אורית מייזליק, עורכת דין
מעין רוסמן, עורכת דין
יעלה צפלאוי, עורכת דין
אביחי יהוסף, עורך דין
אור פלד, עורכת דין
יאיר לשם, עורך דין
רן מגיר, עורך דין
מאיה נורי שקד, עורכת דין
מיכל גפר דפנה, עורכת דין
אפרת דורוני, עורכת דין
רונה וולק, עורכת דין

לכבוד

זאב ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד ושות'

יהודה הלוי 23, תל אביב

בדוא"ל: zeev@zliond.com

ח.נ.

הנדון: התראה בדבר פרסום בלתי חוקי של חומרי חקירה

מרשי, ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, מילא את ידי לפנות אליך בדברים כדלקמן:

1. כידוע לך, סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, אוסר על פרסום עדות שנגבתה במשטרה ללא קבלת אישור מראש מבית המשפט.

2. הדברים נכונים הן ביחס לחקירתם של חשודים והן ביחס לחקירתם של מי שנחקרו שלא תחת אזהרה. הדברים עולים בקנה אחד עם הוראות סעיף 13 לחוק ועם ההלכות של בית המשפט העליון¹ והנחיות פרקליט המדינה².
3. בנסיבות אלה, ומאחר שמרשך לא קיבל אישור מבית המשפט לפרסם חומר חקירה כלשהו, הרי שפרסום חלקים מתוך חקירתו של מר שמעיה סגל ז"ל מאמש נעשה בניגוד לדין תוך הפרה גסה של החוק ושל זכויותיו של מרשי.
4. כפי שכבר עודכנת, מרשי הגיש אמש (25.2.2021) בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט וביקש למנוע את פרסום עדות של מר סגל ז"ל וזאת בהתאם לדין.
5. היום (26.2.2021) הורה בית המשפט המחוזי בת"פ 67104-01-20 להעביר את הבקשה לעיון מחדש לתגובת הצדדים להליך כמו גם לתגובת מרשך.
עותק מהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 26.2.2021 מצ"ב כנספח 1;
6. נוכח הוראות החוק הברורות, הלכותיו של בית המשפט העליון, הנחיית פרקליט המדינה והחלטתו האחרונה של בית המשפט המחוזי בירושלים, אתה נדרש להנחות את מרשך לחדול מזיהום ההליך המתנהל בעניינו של מרשי. בתוך כך, מרשך נדרש להימנע מלהמשיך ולפרסם תיעוד קולי או חזותי של עדותו של מר סגל ז"ל או תיעוד של כל עדות אחרת שנמסרה במשטרה בעניינו של מרשי או בכלל, מבלי לקבל אישור מראש מבית המשפט בהתאם לדין.
7. פנייה זו נעשית בטרם ימשיך מרשך בפרסומים האסורים, וזאת כדי לוודא שלא תיפול חלילה טעות תחת ידיו של מרשך, כשהוא ממשיך לפרסם הדלפות אסורות ללא אישור, על כל המשתמע מכך.
8. ככל שמרשך יבחר להמשיך ולפרסם תיעוד חזותי וקולי מחקירות חשודים או עדים שבוצעו בקשר למרשי, הרי שבכך הוא יפעל בניגוד להוראות החוק, פסיקת בית המשפט העליון והנחיות פרקליט המדינה בנושא זה, ובנסיבות אלה, לא יהיה מנוס מפנייה לערכאות שיפוטיות כדי למנוע את המשך זיהום ההליך השיפוטי וכדי לשמור על זכויותיו של מרשי.

בכבוד רב,
עמית חדד, עו"ד

¹ בש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007).

² סעיף 12 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.22 "איסור פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירה", מחודש אפריל 2017.